

Avanç de la Modificació puntual del Pla d'Ordenació urbanística municipal en l'àmbit del Pla parcial urbanístic de Can Joncoses i finques confrontants per a la implantació del projecte AGROPARC

A LA GENERALITAT DE CATALUNYA

AL DEPARTAMENT D'ACCIÓ CLIMÀTICA, ALIMENTACIÓ I AGENDA RURAL

A l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Barcelona

Na, major d'edat, amb DNI núm., en nom i representació del **Col·lectiu Bosc Verd**, entitat inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya amb número 10.487, amb domicili a Vilafranca del Penedès, 08720, carrer Escorxador 19-20, correu electrònic boscverd@boscverd.org i, en representació de la **Plataforma SROPAGROPARC**,

DIC

PRIMER.- Que en data 17 de gener de 2022, aquesta entitat va rebre notificació de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Barcelona (en endavant, OTAA), per tal d'emetre les consideracions oportunes en relació amb l'abast de l'estudi ambiental estratègic de l'Avanç de Modificació puntual del Pla d'ordenació urbanística municipal en l'àmbit del Pla parcial urbanístic Can Joncoses i finques confrontants per a la implantació del Projecte AGROPARC, al terme municipal de Gelida (OTAABA20220005 – URB 008-22).

SEGON.- Que en data 31 de gener de 2022, aquesta entitat va rebre una segona notificació de l'OTAA, esmentant el següent:

“(...) en data 26 de gener de 2022, l'Ajuntament de Gelida ha presentat a aquesta Oficina Territorial nova documentació de la Modificació puntual de referència, que substitueix la tramesa anteriorment, per la qual cosa us reiterem que, d'acord amb l'article 19 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, modificada pel Reial decret llei 36/2020, de 30 de desembre, emeteu les consideracions que estimeu oportunes en relació amb l'abast i el grau d'especificació de l'estudi ambiental estratègic del Pla.”

Per aquest motiu, i en compliment del tràmit que se'ns ha conferit, en exercici de l'art. 86 bis del Text refós de la Llei d'Urbanisme (en endavant, TRLU) i de l'art. 19 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental (en endavant, Llei 21/2013), mitjançant aquest escrit en temps i forma hàbils passo a formular les següents,

CONSIDERACIONS

PRIMERA.- CONTRADICCIÓ AMB EL PRINCIPI DE DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE I DEL PRINCIPI DE NO REGRESSIÓ AMBIENTAL PER BENEFICIAR INTERESSOS PRIVATS EN DETRIMENT DELS INTERESSOS PÚBLICS.

Les modificacions que proposa l'*Avanç de la Modificació puntual del Pla d'Ordenació urbanística municipal en l'àmbit del Pla parcial urbanístic de Can Joncoses i finques confrontants per a la implantació del projecte AGROPARC* (en endavant, MPPOUM), son totalment contradictòries amb el principi de desenvolupament sostenible que es preveu a l'art. 3 del TRLU i determina el següent:

“1.El desenvolupament sostenible es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

2. El desenvolupament sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment efectiu.

3. L'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir, d'acord amb l'ordenació territorial, l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.”

Així, les modificacions es poden resumir en el següent:

- Ajust de l'àmbit de Can Joncoses: “La present modificació proposa l'ajust i ampliació de la delimitació de l'àmbit per tal de permetre una ordenació que s'integri dins de l'entorn natural on s'ubica, que respecti el traçat i característiques naturals del torrent de Can Joncoses i que afavoreixi la recuperació dels connectors naturals entorn als diferents cursos d'aigua” (pàg. 73 de la Documentació escrita de la MPPOUM). Es preveu que la nova dimensió del sector de Can Joncoses serà entorn les 20 ha i que el sostre previst serà de 90.000 m² construïts, dels quals un 25% s'implantaran de forma soterrada.

- Precisió dels límits dels espais oberts definits al Pla Territorial Metropolità de Barcelona (en endavant, PTMB): sota la justificació que és impossible que totes les decisions del PTMB siguin encertades, i sota la percepció que el projecte Agroparc posseeix un “*extraordinari valor territorial*”, es passen per alt els criteris establerts a l’art. 2.10 del PTMB per a la precisió i modificació de límits, la MPPOUM procedeix a ajustar determinades previsions quant a la delimitació dels contorns dels espais oberts de protecció.
- Revisió dels paràmetres de la Clau 11 – Sòl Agrícola: “*Aquesta revisió anirà encaminada a l’ajust del règim específic de la Clau 11 que permeti la implantació d’agricultura tecnificada (hivernacles), en base a un replantejament de l’ocupació màxima de les parcel·les i la seva consideració respecte a la unitat funcional sobre la qual es mesura i als usos admesos en les dues sub-zones de la Clau 11*” (pàg. 75 de la Documentació escrita de la MPPOUM).

Així, les modificacions proposades busquen aplanar el terreny per a la implantació del projecte AGROPARC, promogut per l’Ajuntament de Gelida però redactat a petició del Grup Ametller (pàg. 9 del Document d’Avanç), tot afectant al Sòl No Urbanitzable (SNU) del municipi, en favor d’un model de creixement que implica una ocupació de sòl elevada i que incrementa la pressió urbanística d’aquest municipi, sense tenir en compte els seus valors naturals i la tradició territorial d’agricultura ecològica, i no pas intensiva o tecnificada. Les característiques de les modificacions definides al paràgraf anterior fan que la seva formulació entri en contradicció total amb els principis del desenvolupament sostenible entès com la utilització racional del territori i dels recursos naturals.

Amb el projecte AGROPARC es força la inserció en sòl agrícola de diverses activitats industrials, naus soterrades incloses. El terreny industrial i el mosaic agro-forestal de secà adquirit pel Grup Ametller a l’Alt Penedès constitueix un paisatge d’alt valor per la connectivitat ecològica a escala regional. Tanmateix, no s’ajusta a les necessitats de sòl industrial del seu projecte; tampoc s’ajusta a les característiques de la zona agrícola adquirida. Es força l’encaix en aquest paisatge d’un projecte agro-industrial d’abast peninsular, s’hi dissenya una activitat econòmica descontextualitzada dels paràmetres de protecció del paisatge i n’afecta les funcionalitats ecològiques. El Grup Ametller ha adquirit uns terrenys que no s’adeqüen ni a l’actuació industrial ni a l’activitat agrícola que es pretén desenvolupar.

Pel que fa al sòl industrial de Can Joncoses, referent a la primera modificació, el terreny adquirit per a ubicar el projecte no és gens l’indicat segons les Directrius generals d’ordenació de les àrees d’extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic que figuren a l’article 3.21.6 de les Normes d’Ordenació del PTMB, entre les quals es troba la “*requalificació dels teixits obsolets perimetrals al centre urbà, les extensions urbanes contigües al centre urbà o la classificació de noves àrees d’extensió contigües a les anteriors*”. El mateix Document Inicial Estratègic ho constata (DIE, pàg. 8):

“Es tracta d’un sector amb una estructura molt rígida pel que fa a l’ordenació i fragmentació de les diferents zones, de difícil integració en un àmbit amb una

topografia singular degut al traçat de l'AVE, l'activitat extractiva abandonada i el torrent de Can Joncoses. L'ordenació resultant comporta els següents inconvenients:

- Sector no connectat ni integrat amb l'entorn on s'ubica.
- *Afectació del torrent de Can Joncoses, i especialment de les seves ribes.*
- *Càrrega excessiva de vials respecte a les parcel·les d'aprofitament privat.*
- *Una part de les parcel·les amb una topografia accidentada de difícil aprofitament.*

Alhora, la disposició d'ocupació no és adequada i té un sostre insuficient pel programa que es requereix.”

Donats aquests condicionants i evidències, costa d'entendre la reubicació i ampliació del projecte, que ja es va intentar implantar l'any 2017, imenys tenint en compte que al Penedès hi ha 267 naus construïdes buides que representen 36,86 ha de sòl industrial disponible¹. Queda palesa la promoció dels interessos privats en detriment dels interessos públics atès que es modifica el planejament per permetre ampliar en un 26% la superfície del polígon adquirit, així com la ubicació d'instal·lacions en sòl agrícola no urbanitzable i protegit (referent a la tercera modificació).

El punt 6 de la taula “*Diagnosi sintètica. Objectius i criteris ambientals del pla*” tracta la biodiversitat, connectivitat i ecoeficiència en la urbanització i l'edificació (DIE, pàg. 52). En 2 dels aspectes a considerar de la diagnosi s'identifica la zona de Can Joncoses pel seu interès per la connectivitat ecològica. S'afirma que “*el torrent de Can Joncoses és un afluent de l'Anoia que no té una conca extraordinària però dona accés a tota la vall (...) sent un autèntic punt de connectivitat*”. Aquesta idea es reitera en tot el DIE, essent el puntal de l'argumentació sobre biodiversitat, connectivitat ecològica i patrimoni natural i per justificar les bondats i integració del projecte. Això s'evidencia clarament en les imatges i textos de la pàgines 78 i 79 del DIE.

¹ Font: Polígons i empreses de l'Alt Penedès. Polígons d'activitat econòmica de l'Alt Penedès: valoració i potencial de comercialització. Consell Comarcal de l'Alt Penedès. <https://www.ccapenedes.cat/serveis/serveis/5-2-5-web-poligons-dactivitat-economica-poligonsalt-penedes/poligons-2018-dades-de-comarca-pdf.pdf>

Per tal de dur a terme allò establert en la segona modificació proposada, referent a la precisió dels límits dels espais oberts reconeguts al PTMB, cal justificar les variacions de la forma dels contorns d'acord amb els criteris de l'art. 2.10, cosa que no es fa, ja que aquests contemplen el següent:

- *“Incorporació de sòls no urbanitzables situats a la perifèria de la delimitació del sistema d'espais oberts que han rebut una valoració especial derivada d'estudis sectorials sobre el medi natural, el patrimoni d'interès cultural o perquè afavoreixen la connectivitat entre els espais naturals.*
- *Ajustos de la delimitació per raons de coherència geogràfica i urbana que permetin clarificar els límits del Pla, tot ajustant-los sobre elements reconeixadors del territori.*
- *Compatibilitat entre la protecció dels valors naturals dels espais oberts i l'acabament adequat de la ciutat a les seves vores urbanes, especialment pel que fa a la delimitació dels sòls que el planejament urbanístic qualifiqui de sistemes de parcs urbans, equipaments, vialitat i serveis tècnics d'interès general i titularitat pública.*
- *Exclusió d'alguns sòls urbans o urbanitzables a mantenir que hagin quedat inclosos en els plànols dins del sistema d'espais oberts.”*

En aquest sentit, l'Avanç de la MPPOUM determina que, dels criteris i objectius, n'hi ha dos que totalment o parcialment serien d'aplicació en la present proposta, essent aquests els dos primers; ja que el millor encaix del sector de Can Joncoses es concreta en una millora de la connectivitat ecològica, de l'encaix topogràfic, de l'encaix en el paisatge, del cicle de l'aigua i de la permeabilitat territorial i l'accés als espais oberts.

Segons el punt de vista d'aquesta entitat, això és totalment erroni. No s'incorporen sòls no urbanitzables en la delimitació dels espais oberts; al contrari: s'amplia el sòl

urbanitzable delimitat, corresponent a l'ajust de la delimitació de l'actual sector industrial de Can Joncoses, on es concentraran les edificacions necessàries per al tractament dels productes agraris, les dels usos vinculants a aquest tractament i les destinades a la producció logística; així com als espais administratius i de gestió.

El segon criteri, tampoc es compleix ja que es realitzen ajustos de delimitació per tal d'implantar un conjunt d'usos de logística, gestió, magatzematge i producció al marge esquerre del torrent de Can Joncoses, en l'antic prat de l'Artiga, reconeixent que és *"on trobem l'espai més favorable d'implantació per la seva proximitat a les vies d'accés"* i no pas per coherència geogràfica. No cal remarcar que, si ni tant sols els redactors de la MPPOUM ho mencionen, els altres dos criteris tampoc es compleixen en cap cas: no hi ha compatibilitat entre la protecció dels valors naturals amb l'acabament de la ciutat ja que es troba situat enmig d'un sòl de protecció especial, sense ser contigu al municipi, ni tampoc es justifica la necessitat d'ampliar el sòl industrial de Can Joncoses.

Pel que fa a la tercera modificació, la revisió dels paràmetres de la Clau 11 – Sòl Agrícola, aquesta es fa per la sola raó de fer compatible la instal·lació de 10-15 ha d'hivernacles tecnificats, 13 MW d'instal·lació fotovoltaica per autoconsum i una Biofactoria – Depuradora al sòl agrícola que es veu afectat per l'àmbit.

El sòl no urbanitzable que ve definit per la Clau 11 – Sòl Agrícola compren sòls d'alt valor agrícola amb conreu de vinya inscrits com a Denominació d'origen Penedès, indicacions geogràfiques protegides (IGP) i produccions ecològiques, així com sòls destinats a l'horta i altres conreus. Aquesta clau es divideix en dues subzones: la Clau 11a – Sòl agrícola de protecció especial pel seu interès natural i agrari, i la Clau 11b – Sòl agrícola de protecció de la vinya, distinció que ve determinada pel POUM de Gelida, així com pel Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB) en el seu art. 2.5.2:

solars fotovoltaïques, es pretén ubicar a l'àmbit delimitat pel plànol 1.4.1a (Can Mata d'Abelló), és a dir, **en sòl de protecció especial**: *“Comprèn aquell sòl que, pels seus valors naturals i agraris o per la seva localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions”* (art. 2.5 PTMB).

És per això, que la MPPOUM pretén l'ajust dels paràmetres de la Clau 11 – Sòl Agrari ja que, degut a la protecció conferida a aquests sòls, la Clau 11 estableix uns paràmetres normatius a nivell de parcel·la, edificació i regulació d'usos definits en base a les característiques del tipus d'agricultura que vol potenciar el municipi, i que va voler establir la regulació territorial en el moment de la seva creació.

Es presenta com a argumentació principal per justificar la modificació dels paràmetres de protecció del sòl inclosos en la Clau 11 – Sòl Agrícola, del POUM de Gelida, *“permetre un major nivell de tecnificació en el sòl no urbanitzable”* (pàg.7 DIE) per així afavorir *“la implantació de projectes que potenciïn i donin valor al sòl agrari, i que tinguin com a prioritat enfocar l'activitat agrícola com una activitat moderna i dotada de la màxima tecnologia per tal de permetre una producció tecnificada i ambientalment eficient”* (pàg. 10).

En contraposició de l'agricultura que actualment es practica a la zona, i que es preserva a través del PTMB, que a l'entendre dels promotors *“procedeix d'una lectura tradicional, potser fins i tot romàntica, i també urbana, de la producció primària, i concretament de l'agricultura, fins al punt de l'evolució tecnològica, tot i relacionada en la millora ambiental dels processos, s'enfronta a uns concepte d'agricultura més propera al segle XX que al XXI”* (pàg. 58m DIE).

Si aprofundim en la seva proposta, la tecnificació de la que parlen es concreta en la instal·lació d'hivernacles (10-15 ha), plaques fotovoltaïques (10-15 ha) i la biofàbrica-depuradora que volen situar en sòl no urbanitzable (pàg. 8 DIE) i que admeten que són les que *“generen tensions amb el planejament territorial, i en coherència amb el POUM de Gelida”* (pàg.58 DIE).

En primer lloc, si ens centrem en els **hivernacles**, hauríem de debatre si realment ens estan proposant una tecnificació de l'agricultura o bé si es tracta d'un canvi de model agrícola. Uns models que s'aplicaran en funció del tipus de cultiu, dels recursos, de les característiques del territori, i dels objectius que es plantegin com a explotació, i que condicionaran les tècniques i la maquinària utilitzades. I, evidentment, el producte que se n'obtéindrà tindrà uns valors diferents.

En relació a l'extensió del cultiu, per exemple, un model agrícola molt estès, és el de grans superfícies, que busca la reducció de costos, i que trobem en la seu màxim exponent a EEUU, Austràlia o a Sudàfrica. El model adoptat a Israel, per exemple, també està vinculat a grans extensions, però en aquest cas de regadiu, en les que l'ús d'hivernacles permet obtenir grans produccions. El model adoptat al Penedès (com el francès), en canvi, està vinculat a donar valor al territori i busca la integració amb el paisatge, cultura i identitat.

Tots ells poden estar més o menys tecnificats. I evidentment aquesta tecnificació respondrà a l'optimització dels processos i recursos que prevalen en el model adoptat.

Front el camí de la tecnificació en el model del reg, que passa per la instal·lació d'hivernacles altament tecnificats, hi ha el camí de la tecnificació en el model penedesenc que lluny d'estar ancorat en el passat, adopta altres tipus d'avenços tecnològics que l'ajuden a ser cada cop més eficient i sostenible: altes tecnificacions de la maquinària per treballar el sòl, tractaments automatitzats amb tecnologia GPS de dosis variable, integració de l'agricultura de precisió monitoritzant sòl i planta per tal d'optimitzar tractaments, monitorització meteorològica de la vinya amb la finalitat de fer prediccions de malalties, etc.

En segon lloc, respecte la instal·lació de **plaques solars** en terreny agrícola i protegit, remarcar que, fins fa ben poc, aquestes instal·lacions estaven regulades per la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que instava a desenvolupar-les en "*espais ja alterats per l'activitat humana, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori*" i "*de manera integrada*". Si bé a dia d'avui en última instància haurà de respondre a les regulacions desenvolupades dins el recent Decret Llei 24/2021, sigui com sigui, cal considerar fins a quin punt un paisatge d'aquesta sensibilitat ambiental està subjecte a aquest tipus d'actuacions que, d'altra banda, entren en contradicció amb el seu model paisatge. L'impacte d'una superfície de 15 ha de plaques solars entre vinyes (que se sumen a les 15ha d'hivernacles) en una zona de gran valor ambiental i agrari seria enorme.

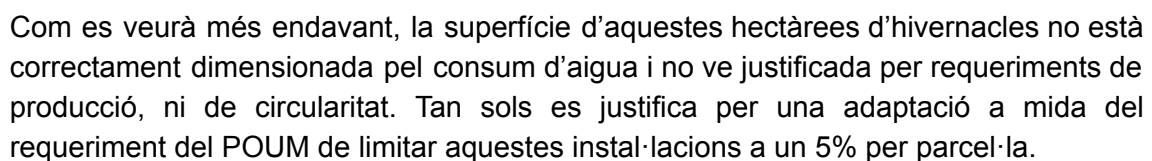
Per tant, no és el nivell de tecnificació del projecte Agroparc el que fa que "*no tingui un encaix directe en el planejament territorial*" (pàg.8 DIE) sinó les instal·lacions tecnològiques concretes que el projecte pretén ubicar-hi i que no són pròpies d'aquest espai.

Afegir, per altra banda, que si bé el document DIE qualifica el model d'agricultura desenvolupat a la zona del Penedès de tradicional, poc tecnificat, i defensa la necessitat de "*reconsideració dels paràmetres de regulació*" (pàg.10 DIE) inclosos en el POUM per tal d'adaptar-se als nous temps i donar-li un futur al territori, admet alhora que, "*en un context de retrocés de l'agricultura al llarg del segle XX*" (pàg.12 DIE), el Penedès "*comparativament amb altres comarques, conserva encara grans superfícies de conreu ben gestionades*" i afirmen que, "*de fet, en l'entorn de Sant Llorenç, Gelida i Sant Sadurní, és difícil trobar sòls sense conrear, especialment de vinya*" (pàg.12 DIE).

Així, l'àmbit ocupat pel projecte Agroparc està dins la zona de producció de la Denominació d'Origen Penedès, una denominació que des de fa anys és pionera amb el cultiu ecològic de la vinya, fins el punt de que actualment, dins el Pla estratègic 2021-2030 aprovat recentment, s'hi inclou el compromís de que a partir de la verema del 2025, el 100% del vi ja sigui ecològic (el que vol dir que la vinya ja ha d'estar inscrita i ser cultivada ecològicament a dia d'avui, ja que el període de conversió són 3 anys).

En aquesta transició a l'agricultura ecològica de l'àmbit afectat, també hi ha tingut un paper molt important l'Associació de Defensa Vegetal de Sant Llorenç d'Hortons -

La ubicació de producció intensiva en 10-15 ha d'hivernacles, així com les 10-15ha d'instal·lacions fotovoltaïques (Documentació escrita de la MPPOUM, pàg. 12) entren en contradicció amb els valors que promou l'art. 3 del TRLU. El mateix projecte mostra aquestes contradiccions quan situa un ampli sector de valor ornitològic que abasta des de Can Mata fins a La Talaia (plànol valors ecològics; DIE pàg. 34):

És imprescindible destacar que aquesta Modificació puntual també vulnera el principi de no regressió ambiental, el qual s'ha consolidat a través de la jurisprudència com un instrument eficaç per a evitar la supressió i relaxació del nivell de protecció conferida pel Dret Mediambiental a determinats espais naturals. Sobre aquest extrem s'ha pronunciat la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem, en la seva Sentència de 10 de juliol de 2012, en la que destaca la importància que té aquest principi sobre les potestats discrecionals de les Administracions públiques:

"Ello nos sitúa en el ámbito, propio del Derecho Medioambiental, del principio de no regresión, que, en supuestos como el de autos, implicaría la imposibilidad de no regresar de —o poder alterar— una protección especial del terreno, como es la derivada de Montes Preservados y de los terrenos que integran la Red Natura 2000 y los que forman parte del PORN del Curso Medio del Río Guadarrama y su entorno, desde luego incompatible con su urbanización, pero también directamente dirigida a la protección y conservación, frente a las propias potestades de gestión de tales suelos tanto por aplicación de su legislación específica como por el planificador urbanístico."

Es conforma, així doncs, una obligació per a les Administracions públiques de preservar els sòls de protecció especial o bé territorial, essent impossible la regressió en aquesta protecció. Dins del marc de les obligacions a les quals es veuen sotmeses les Administracions públiques per tal d'assegurar que no cauen en l'abús del seu poder o l'ús d'aquest de manera arbitrària, trobem els principis de no interdicció amb l'arbitrarietat de l'art. 9.3 CE, de proporcionalitat de l'art. 106.1 CE i davant del vici de desviació de poder que recull els arts. 1.1, 9.1 i 103.1 CE, així com de l'art. 48.1 de la LPAC. Aquests principis són els que assegurin a la ciutadania que els poders públics actuen ajustant-se a les normes, eviten la utilització desmesurada de les seves sancions i utilitzen els procediments administratius legalment establerts.

No s'ha d'oblidar que la racionalitat de l'actuació de l'Administració prové també de l'art. 45.2 CE. En aquest sentit, el Tribunal Suprem ja es va manifestar, entre d'altres, en les STS de 26 de desembre de 1991 i 16 de juny de 1993:

"El art. 45 de la Constitución señala en su apartado primero que "todostienenderecho a disfrutar de un medioambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo". Opera, pues, en un doble sentido. De una parte, positivo, proclamando el derecho de todos a disfrutar de un medioambiente adecuado, para el desarrollo de la persona; de otra, negativo, imponiendo a todos el deber de conservarlo. El apartado segundo del citado artículo obliga a los poderes públicos y, por tanto y en primer lugar, a las Administraciones Públicas, a velar por la utilización racional de los recursos y la defensa y restauración del medioambiente".

Amb tot, aquesta entitat considera que l'Ajuntament de Gelida, a l'hora de redactar la MPPOUM ha faltat als principis mencionats *supra* per haver decidit de manera arbitrària la modificació dels paràmetres explicats en aquesta consideració, les quals aplanen el terreny per la instal·lació del Projecte AGROPARC, posant per davant els interessos privats del Grup Ametller, als interessos públics del municipi.

SEGONA.- INCONGRUÈNCIA I DISCREPÀNCIES ENTRE EL POUM DE GELIDA I EL PLA DIRECTOR TERRITORIAL DE L'ALT Penedès

Tal i com es ve assenyalant, la present modificació afecta de forma genèrica tots els terrenys qualificats amb la Clau 11 del POUM de Gelida. No obstant, no s'ha tingut en compte que el propi POUM entra en contradicció amb la cartografia del Pla Director Territorial de l'Alt Penedès en relació a l'interès connector entre espais del PEIN. Així, els terrenys de l'Agroparc s'implanten en el creuament de diversos connectors ecològics. Es tracta d'Espais de Connexió Ecològica descrits en el Pla Director territorial de l'Alt Penedès dins la Unitat 2 del paisatge vitivinícola de la plana de l'Alt Penedès. Subunitat 2.1 del paisatge agrari i forestal del tram final del riu Anoia, que és un sector que fa de node de connexió entre la vall del Llobregat i el pla del Penedès. Tot i així, ni el POUM de Gelida ni el Projecte ho tenen en compte.

D'aquesta manera, el POUM no respecta el principi de jerarquia i coherència entre la planificació territorial i el planejament urbanístic, recollit a l'article 13 del TRLU, el qual informa i ordena les relacions entre els diversos instruments de planejament urbanístic de manera que els Plans urbanístics (com el POUM de Gelida) han d'ésser coherents amb les determinacions dels Plans d'ordenació territorial (com ara el Pla Director Territorial de l'Alt Penedès) i facilitar-ne el seu compliment, respectant i adequant-se als d'àmbit o abast superior.

No obstant això, el POUM de Gelida suprimeix de la cartografia un important nombre d'hectàrees amb reconeguda funcionalitat de connector ecològic dins el Pla Director Territorial de l'Alt Penedès. Part de les hectàrees on s'ha reduït el connector ecològic i desprotegit sòl amb reconegut valor natural corresponen als sectors de Can Rovira, Can Mata, Can Raimundet, les Flandes, la Talaia i l'Artiga, entre d'altres.

La MPPOUM, a les pàgs. 46 i 47 de la seva documentació escrita s'esmenta que "*Les exigències primeres del projecte són el respecte pels corredors ecològics i infraestructures verdes existents, la minimització de l'impacte visual, el respecte i aprofitament de la topografia natural i la reducció de la petjada ecològica de les noves actuacions*".

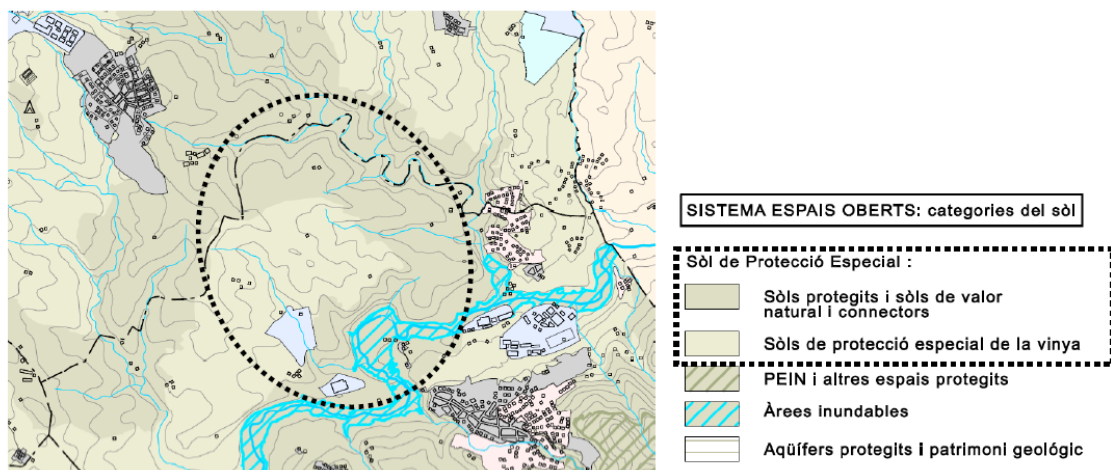
El projecte fonamenta molt la seva integració ambiental en la integració paisatgística però no incorpora criteris adequats per preservar les funcionalitats ecològiques en el sòl de protecció especial del Sistema d'Espai Oberts. Mostrar-ho és una qüestió d'escala, ja que bàsicament s'insisteix en les virtuts del disseny de les instal·lacions projectades per preservar la connectivitat longitudinal del Torrent de Can Joncoses. Però aquesta petita conca amb un torrent d'uns 2 km de longitud no prové d'una xarxa tributària de major ordre. El seu valor ecològic ve de la seva ubicació: drena directament en el meandre de la Font del Claro, punt de gran biodiversitat en el riu Anoia.

El projecte presenta la connectivitat associant-la tan sols al torrent de Can Joncoses i el seu pas sota el viaducte de l'AVE, enlloc de tractar el sector de Can Joncoses com la superfície de destacada biodiversitat que forma part del cinturó de connectivitat al voltant del riu Anoia. Bàsicament es fa una adaptació als pendents i les formes de relleu descrites pels 2 sub-àmbits de l'Agroparc descrits en l'apartat de context

territorial de l'Avanç de la MPPOUM (pàg. 14 i 15), per permetre augmentar el sostre industrial en un 26%, ubicar els accessos logístics i les externalitats associades al projecte (hivernacles, plaques FV), a banda de projectar la construcció d'un museu i la seu corporativa del Grup Ametller (DIE, pàg. 72 i Plànol 0.2 Ordenació de la MPPOUM). S'utilitza repetidament l'argument de generar menor pressió sobre el Torrent de Can Joncoses, però es minimitza i fins i tot s'obvia la pressió antròpica i la gran transformació exercida en les planes agrícoles que constitueixen el nexa entre el connector ZEIC-P (Zona de connector entre espais del PEIN proper; en endavant connector Ordal-Montserrat) amb el connector ZIC-L (Zona d'interès connector local), descrits al Pla Director Territorial de l'Alt Penedès (PDTAP).

Els plànols d'informació i els plànols d'ordenació de l'Avanç de Modificació del POUM de Gelida son cartografies a escala 1:5000 a 1:10.000, adequades per la gestió municipal i el cadastre de parcel·les però clarament insuficients en una anàlisi ambiental de la connectivitat ecològica amb abast regional. Es mostra el sector a escala Inter municipal però no comarcal ni regional, com correspondria a l'anàlisi de la connectivitat ecològica en la implantació d'un projecte d'abast territorial.

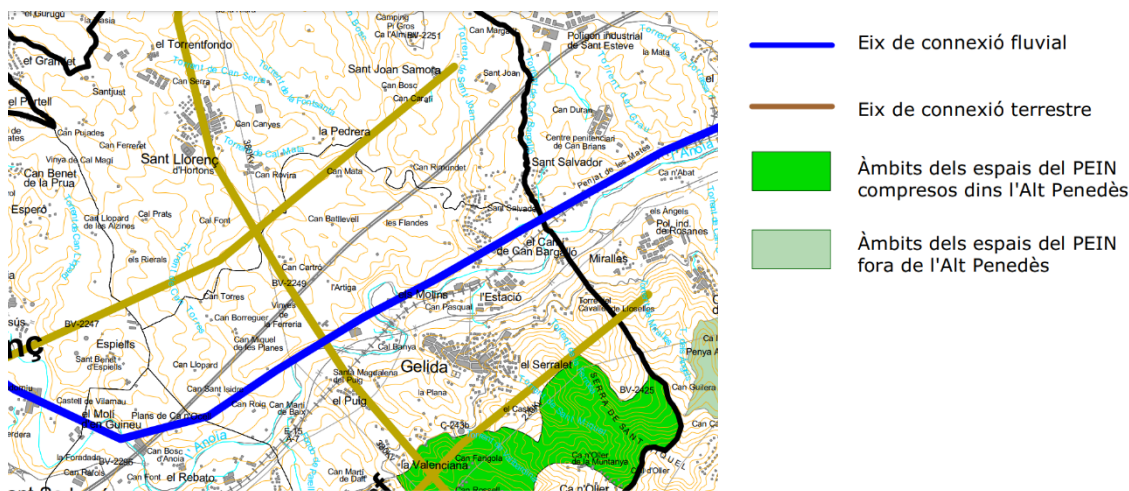
Es recull la informació del sòl de protecció especial del Pla Territorial Metropolità de Barcelona (plànol d'informació 1.4.1.a Planejament vigent. PTMB (nord); MPPOUM). Tanmateix, els plànols del projecte només es basen en el POUM de Gelida (plànols 0.1a, 0.1b Ordenació; MPPOUM). A les llegendes d'aquestes cartografies es mostren les "Àrees de connexió natural" del POUM i el "Sòl de Protecció Especial" del PTMB. Però la connectivitat regional entre espais PEIN i l'Anoia queda recollida en cartografies oficials a escala 1:40.000 a 1:100.000 (PDTAP, plànols p02a, p02b, 1.14). **En el planejament vigent del PDTAP, de rang superior al POUM, es cartografia amb detall la cruïlla entre els 2 connectors ecològics, vincle entre espais PEIN, més el connector transversal constituït pel riu Anoia.** Però el projecte només incorpora el plànol p.02a del PDTAP, que estableix les categories de sol generals pels espais oberts:

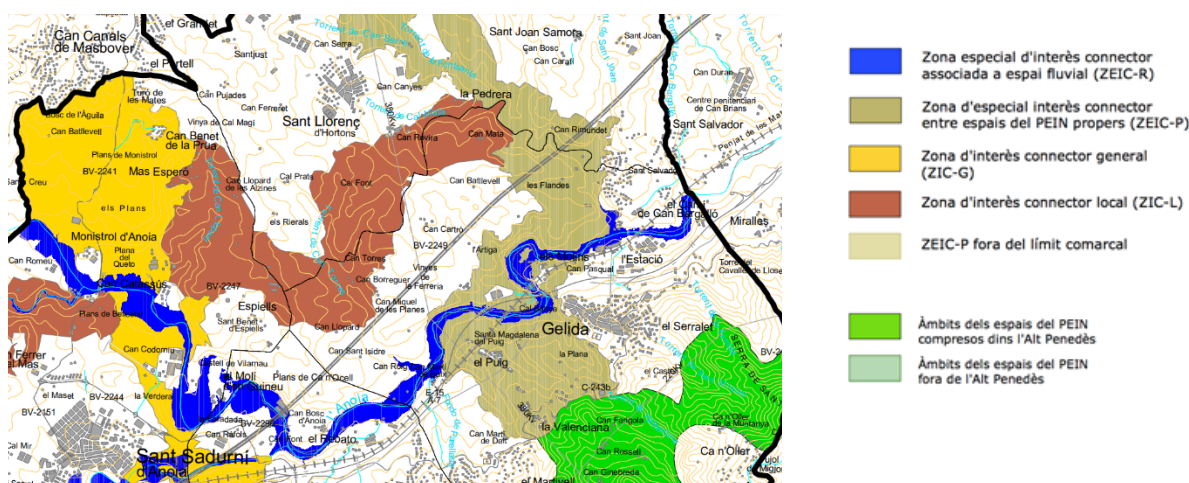
Imatge plànol "p.02a Sistema Espais Oberts" del PDTAP

En el projecte s'obvien els següents plànols d'informació-proposta del Pla director Territorial de l'Alt Penedès.

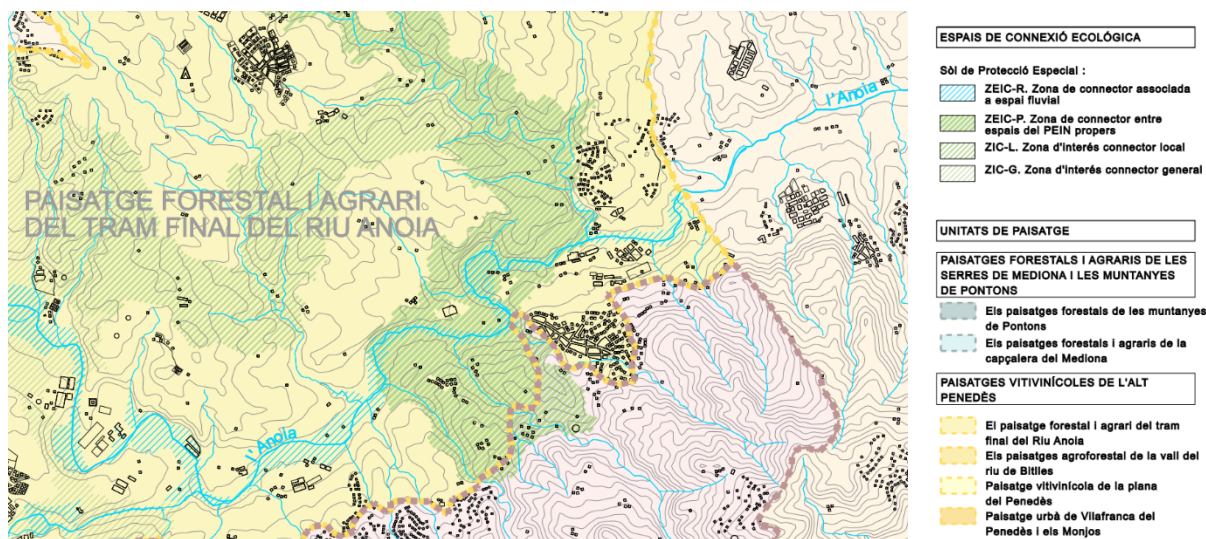
- **I14. EIXOS DE CONNECTIVITAT ECOLÒGICA** (Cruïlla entre l'eix de connexió fluvial i connexió terrestre just a l'àmbit de l'Agroparc):

- **I15. ESPAIS DE CONNEXIÓ ECOLÒGICA** (La zona de Can Mata es troba al Connector ZIC-L, i la Zona de Can Joncoses -La Talaia- al connector ZEIC-P i a tocar del ZEIC-R):

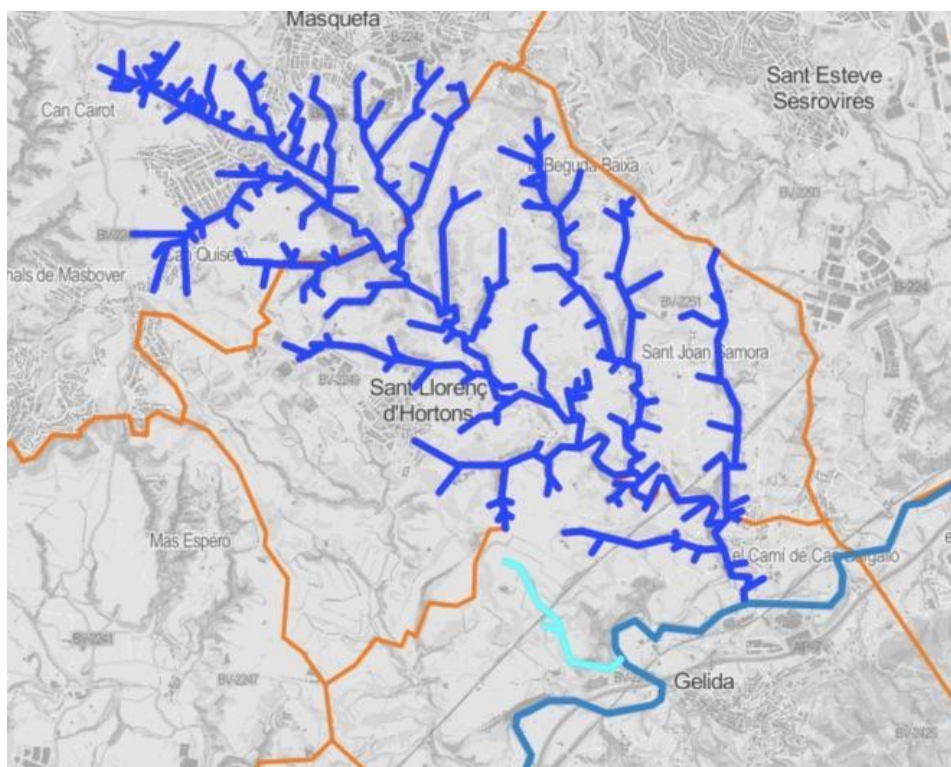
- **P02B. CONNECTORS ECOLÒGICS I UNITATS DE PAISATGE** (Subunitat 2.1. Paisatge Forestal i Agrari del Tram Final del Riu Anoia. ZEIC-R i ZEIC-P).

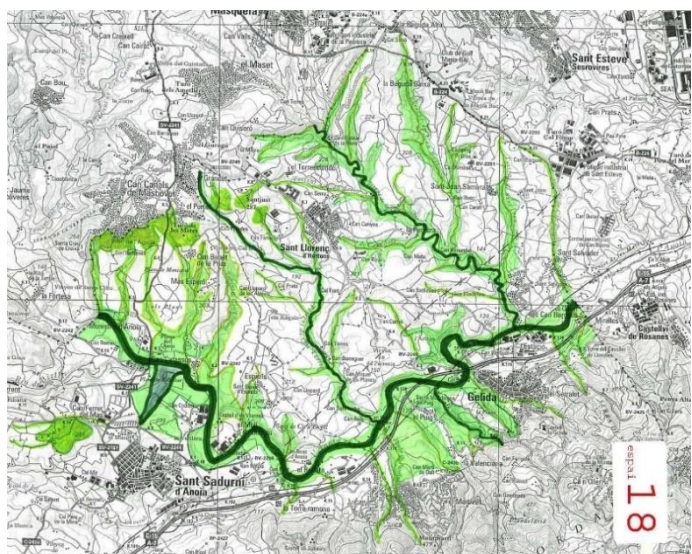
Considerem que la concreció d'un projecte d'aquesta magnitud a escala local ha d'atendre als propòsits, objectius i criteris del PDTAP:

“El Pla Director Territorial de l'Alt Penedès (...) proposa com a criteri a seguir dins el sistema d'espais oberts la protecció dels espais d'interès, tant per la seva composició com pels processos ecològics que atresoren i que determinen la diversitat del territori. Però més enllà d'aquest plantejament també considera la protecció dels especialment valuosos espais agrícoles, sumant-los a l'interès reconegut com a espais agraris productius d'interès paisatgístic, en el sentit complex que li atorga el Conveni sobre el Paisatge i que li reconeix la Carta del Paisatge de l'Alt Penedès.” (pàg. 32 de la Memòria del PDTAP).

La connectivitat de la vall passa majoritàriament per la Rierusamentre que la de Can Joncoses no està reconeguda al POUM de Gelida ni tampoc al PDTAP. La figura següent mostra les conques dels dos torrents presents a la zona de l'Agroparc, can Joncoses i La Rierusa. Aquest últim travessa les comarques del Penedès i l'Anoia, constitueix el veritable connector entre la Serralada Litoral i Prelitoral (Connector Ordal-Montserrat). L'Agroparc s'implanta afectant aquest connector de rang regional.

cap a Can Joncoses i voltants(pàg.101: Connectors de la Plana. Riu Anoia - Codi espai 18; Estudi de detecció dels espais de la comarca de l'Alt Penedès susceptibles d'inclusió en el PEIN de Catalunya).

Entre l'any 2002 i el 2010 es va produir la tramitació com a sòl industrial del polígon de Can Joncoses. Aquests terrenys limiten amb el connector descrit el 2005, amb cert solapament. L'aprovació definitiva del Pla Director Territorial (16/09/2008) reconeix els connectors i els descriu en la cartografia (plànol p02a.Sistema Espais Oberts; plànol p02b. Sistema Espais Oberts. Connectors Ecològics i Unitats de Paisatge).

A més, l'Avanç de Modificació del POUM de Gelida inclou el detall dels connectors i de les claus urbanístiques del Planejament municipal, però el POUM de Gelida ha estat objecte d'al·legacions i modificacions sobre connectivitat ecològica i claus urbanístiques des de la seva aprovació inicial al 2007, algunes encara en curs administratiu:

- Al 2014 una al·legació veïnal va obtenir el reconeixement de la connectivitat ecològica i el reassignament de claus urbanístiques en un sector de la vila (Ajuntament de Gelida. 25 juliol 2014. Registre de sortida 2512/04). S'adjunta la resolució com a **Document número 1**.
- El 23 de novembre de 2021, a la mateixa sessió en que l'Ajuntament es va presentar com a promotor del Projecte Agroparc, el Ple de la Corporació Municipal va adoptar l'acord d'*Aprovar inicialment la proposta de modificació puntual número 2 del POUM del municipi de Gelida*. Aquesta modificació afecta claus urbanístiques del sòl no urbanitzable dels terrenys de l'Agroparc, la Clau

² Proposta espais PEIN (2005) ; FONT: Batlle, Pau [Coord]. Estudi de detecció dels espais de la comarca de l'Alt Penedès susceptibles d'inclusió en el PEIN de Catalunya. Consell Comarcal de l'Alt Penedès, juny 2005.

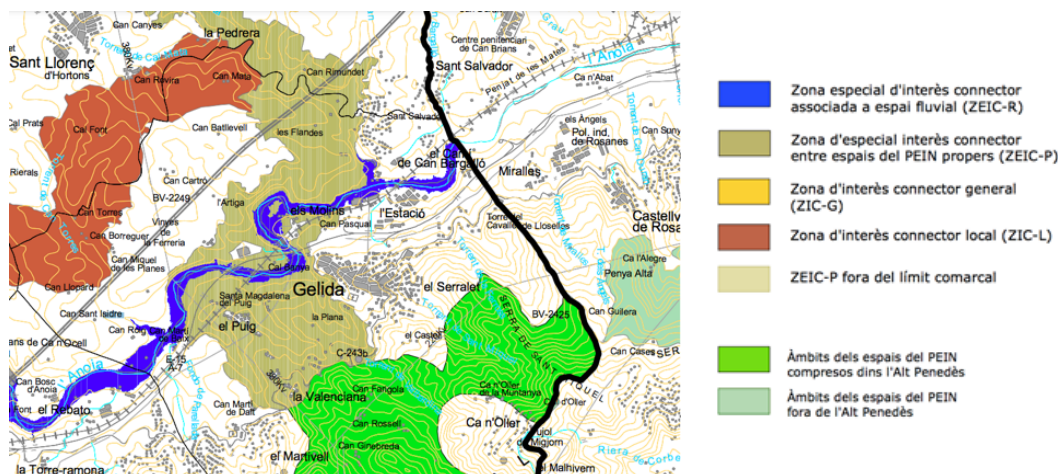
<https://www.ccapedes.cat/resolveuid/7a0e35d9e0964262bcfb41c27a69824e;>

https://www.ccapedes.cat/la-comarca-i-els-municipis/estudis-i-informes-sobre-la-comarca-1/medi_ambient_i_paisatge.

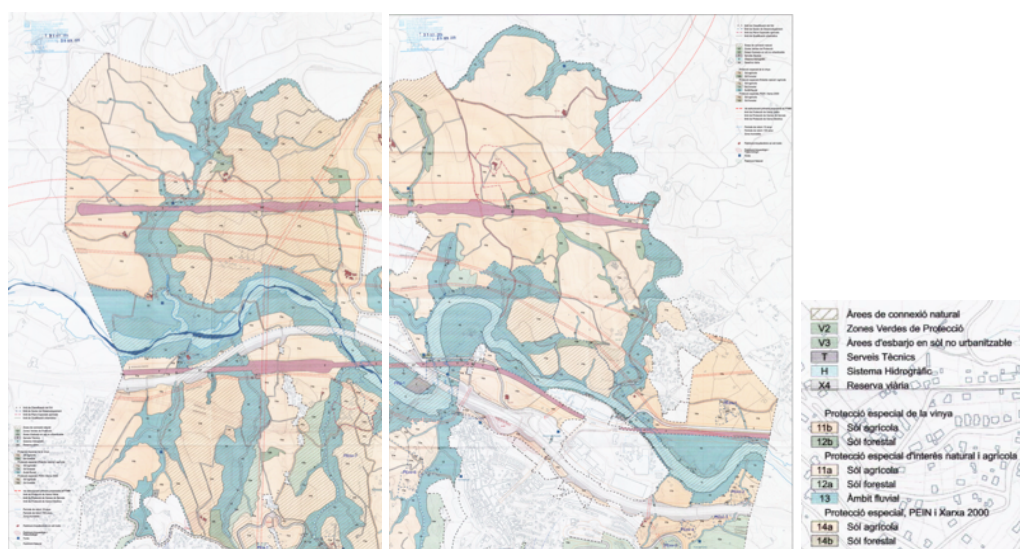
11, així com les claus 12, 14a i els usos permesos en masies, cases rurals i altres edificacions susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació en SNU.

- El 3 de gener del 2022 Bosc Verd i Naturalistes de Gelida van presentar al·legacions a la *proposta de modificació puntual número 2 del POUM del municipi de Gelida*, tornant a posar en evidència les profundes discrepàncies del POUM de Gelida amb el Pla Director Territorial de l'Alt Penedès: “*Ateses les incongruències entre els diferents nivells de planejament vigents i la rellevància de la modificació del POUM per al manteniment de la connectivitat ecològica entre els espais del PEIN, aquesta part demana que s'aturi la modificació del POUM fins haver obtingut un ajust entre el planejament general del municipi de Gelida i el Pla Director territorial de l'Alt Penedès.*”

Les tres imatges següents mostren les incongruències i disconformitats del POUM de Gelida amb el planejament de rang superior (PDTAP).

PLA DIRECTOR TERRITORIAL DE L'ALT PENEDE'S; Plànols 'informació.
I.15. Espais de connexió ecològica

POUM Gelida Plànols: N-4.1(fulls: 1/4, 2/4). Regulació del Sòl. Qualificació i proteccions del Sòl No Urbanitzable.

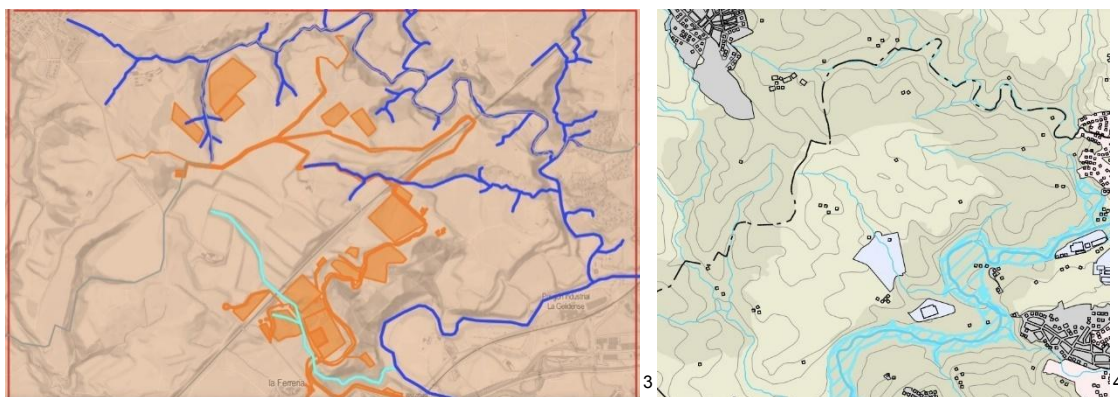

No concordança del connector ecològic descrit en el POUM de Gelida respecte el Pla Director Territorial de l'Alt Penedès.

S'observa que en el sector ZEIC-P tan sols s'ha deixat una fina franja de connectivitat. El POUM marca tan sols com a connector el fons dels torrents i exclou les planes agrícoles entorn de la Rierusa on justament ara es projecta la implantació de l'Agroparc. En canvi es cartografia un ampli fals connector ecològic al sud del terme de Gelida (en detriment que el propi POUM reconeix l'efecte barrera de la via del tren i l'autopista en aquesta àrea sud de suposada connectivitat).

Tot això, ens serveix per reflectir el context territorial en el que neix el projecte Agroparc, que és clarament desordenat i incongruent. Es constata que el Document Inicial Estratègic (DIE) ha proveït el plànol de l'Agroparc que l'Avanç de Modificació del POUM de Gelida ha incorporat per tal d'obtenir l'aprovació d'aquesta Oficina i per tal de *“permetre la implantació del projecte d'interès territorial Agroparc”* (pàg. 9 de la Documentació escrita de la MPPOUM).

Així, i com a conseqüència d'aquesta descripció del medi no acurada, la Diagnosi Sintètica que incorpora el DIE entra en profundes contradiccions amb la realitat del territori. Per preservar el veritable connector general de tota la vall reconegut al PDTAP (Connector ZEIC-P) caldria aplicar els mateixos Objectius, Criteris, Efectes ambientals potencials i Prioritats de la Diagnosi Sintètica als terrenys compresos entre el Torrent de Can Mata i el Torrent del Salt de la Suïssa, cosa que faria inviable la implantació de 10-15 ha d'hivernacles tecnificats i 10-15 ha plaques fotovoltaïques.

La Diagnosi Sintètica dels Principals Efectes Ambientals Potencials del DIE, justifica el fet de preservar el Torrent de Can Joncoses (blau clar), en canvi, decideix ignorar el connector reconegut al PDTAP entre el Torrent de Can Mata i el Salt de la Suïssa, i això, juntament amb els ajusts als paràmetres de la Clau 11, provoquen la ubicació dels hivernacles tecnificats, les plaques solars fotovoltaïques i les vies de visita.

Ateses les incongruències entre els diferents nivells de planejament vigents i la rellevància de la modificació del POUM per al manteniment de la connectivitat ecològica entre els espais del PEIN, aquesta part demana que s'aturi la modificació del POUM fins haver obtingut un ajust entre el planejament general del municipi de Gelida i el Pla Director territorial de l'Alt Penedès, s'hagin resolt les al·legacions presentades per aquesta part en data 3 de gener de 2022 a la Modificació 2 del POUM de Gelida, i, en conseqüència es revaluï la viabilitat del projecte de l'AGROPARC.

TERCERA.- INCOMPLIMENT DE L'ART. 18 DE LA LLEI 21/2013 QUE FA REFERÈNCIA A LA SOL·LICITUD D'INICI DE L'AVALUACIÓ AMBIENTAL ESTRATÈGICA ORDINÀRIA. INSUFICIÈNCIA DEL DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC.

Tant a les notificacions rebudes per aquesta entitat en dates 17 i 31 de gener, com a la pàgina 6 del Document Inicial Estratègic (DIE) que acompanya la MPPOUM, s'especifica que l'estadi actual de la tramitació ambiental és el de la sol·licitud d'inici. Així, segons la Llei 21/2013, el tràmit es contempla a l'art. 18 on fixa els continguts del DIE, que inicia el procediment d'avaluació ambiental ordinària. El contingut cal que consti, com a mínim, de la informació següent:

“a) Els objectius de la planificació.

³Elaboració

pròpia

https://www.instagram.com/instavisor/3234efce84be2c7506865f15af678672/Connector_Ordal_Montserrat.html

⁴Plànol p.02a. Pla Director Territorial Alt Penedès. Sòls protegits i sòls de valor natural i connectors. Sòls de protecció especial de la vinya.

b) L'abast i el contingut del pla o programa proposat i de les seves alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables.

c) El desenvolupament previsible del pla o programa.

d) Els potencials impactes ambientals tenint en compte el canvi climàtic.

e) Les incidències previsibles sobre els plans sectorials i territorials concurrents.”

Havent llegit el DIE que acompanya la MPPOUM podem afirmar que no es compleix el contingut mínim que proposa l'art. 18 de la Llei 21/2013 i que, per tant, caldria repetir-lo abans de passar a la fase següent de l'avaluació ambiental.

Per tal d'analitzar aquest incompliment, així com la consegüent insuficiència del Document Inicial Estratègic, ens centrarem en l'apartat b) de l'art. 18 de la Llei 21/2013, que fa referència a l'abast i el contingut del pla o programa proposat, així com de les seves alternatives raonables i tècnicament i ambientalment viables.

És important destacar que hi ha una manca alarmant de valors numèrics concrets al llarg de tot el projecte que permetin sostenir la informació que s'hi exposa i valorar si els objectius que es plantegen són factibles i si realment estan justificades les modificacions que es sol·liciten sobre el POUM de Gelida.

Se li suma que la majoria de les dades que es donaven en el primer projecte de l'Agroparc, presentat l'any 2016 i desaconsellat per l'OTAA el 2017, que ja eren poques, no apareixen en aquest segon projecte del 2021, com per exemple les produccions estimades d'alguns productes que ajudaven a dimensionar la proposta. Altres dades varien inexplicablement i de forma considerable entre un projecte i l'altre, com per exemple el nombre de visitants anuals que passen d'estimar-se en 200.000 en el primer projecte, a 50.000 en el segon. I per últim, dins un mateix document es poden trobar diferents valors per un mateix concepte, per exemple, la superfície d'hivernacles que varia entre “al voltant de 10-15ha”, “un sostre màxim de 12ha”, “es limitaran a 10ha”, etc., segons la pàgina del document en la que et trobes, i en aquest cas estem parlant de variacions d'un 50% sobre la superfície mínima. Tots ells aspectes prou importants com per ser acurat en la seva exposició.

Així, constatem una forta inconsistència en les dades que aporta el DIE i, per tant, no es fixa un abast o un contingut concret en un projecte que, per la seva envergadura i pel que pot suposar pel municipi, hauria de fer-ho. Seguidament, s'analitzaran els punts més fluixos del DIE:

1. Cicle de l'Aigua del Projecte AGROPARC

Seguidament, al document es fa esment nombroses vegades a l'aigua i en la major part d'aquestes referències s'esmenta la importància i el pretès caràcter circular del seu aprofitament en el projecte (vegeu com a exemples: “*El planejament es formularà, en tots els casos com a cicle tancat.*” (pàg. 51), “*Ser el màxim d'eficients en l'ús de l'aigua*” (pàg. 52, 61), “*Aquesta circularitat analitzada des dels cicles de l'energia, l'aigua i les matèries*” (pàg. 55)). A banda, en el propi document es recull que:

i) El projecte comporta un important consum d'aigua: “El funcionament de l'Agroparc comporta un important consum d'aigua en totes les fases, especialment per la producció primària (conreus) i en els processos de transformació industrials” (pàg. 76 DIE).

ii) El projecte es realitzarà en una zona en que “llevat dels dipòsits al·luvials de l'Anoia no és un àmbit especialment ric en aigües subterrànies” (pàg. 22 DIE).

iii) El projecte s'implantarà en una zona climàtica en que “el clima és clarament mediterrani, segons la classificació Thornthwaite és sec subhúmit, mesotèrmic” (pàg. 17 DIE) i “una precipitació promig a l'estació meteorològica més propera de 596 mm, i una evapotranspiració anual de 1000 mm” (pàg. 17 DIE), de pràcticament el doble que la precipitació. Fet que clarament indica un important estrès hídric i explica el perquè en la zona es realitza una agricultura de secà. Així, alternatives de conreu com les que es proposen (horta, fruiters) en l'àmbit de l'AgropArc requereixen d'un important consum de recursos hídrics en forma de reg de suport.

Malgrat la importància del recurs aigua com a factor limitant per a la implantació de l'activitat industrial i agrària d'aquest projecte, a diferència d'altres recursos dels que es fa una estima de la seva necessitat i fonts, com per exemple dels “captadors fotovoltaics, amb una potència aproximada de 12 MW” (pàg. 57 DIE), en el document no hi ha cap quantificació del consum estimat d'aigua per a l'activitat industrial i agrícola a desenvolupar, ni la seva quantificació en relació a les fonts origen d'aquest recurs, ni de l'abast els plans per al seu re-aprofitament.

No obstant això, aquesta informació si apareix en el vídeo⁵ del projecte difós per Grup Ametller. En aquest, l'aigua necessària per a cobrir les necessitats de tots els cultius durant un any es quantifica en 642.000 m³/any de la qual 400.000 m³/any prové de captació subterrània, 132.000 m³/any pluvial i 110.000 m³/any d'aigües reutilitzades, sense tenir en compte l'aigua que es requerirà per les activitats de manteniment del bestiar, indústria, hotel, casa de colònies, agrobotiga, restaurant i altres.

En aquest context cal assenyalar que el total d'aigua de reg a consumir en el projecte Agroparcequival a:

- a) Tres vegades el consum del municipi proper de Sant Llorenç d'Hortons (237.661 m³/any) l'any 2020 i més de 5 vegades el consum de tota l'activitat econòmica de St. Llorenç junta (119.976 m³/any) durant l'any 2020.
- b) Dues vegades el consum de tota l'activitat econòmica de Gelida (321.147 m³/any) l'any 2020

A més, el total d'aigua que l'Agroparc pretén obtenir d'un subsol que el mateix projecte qualifica de pobre en aigües subterrànies és de 400.000 m³/any, equival al 54% del total d'aigua obtinguda a l'Alt Penedès per fonts pròpies “pous i altres” segons l'ACA⁶

D'altra banda en relació al total d'aigua pluvial que es pretén recollir (132.000 m³/any), tenint en compte que la pluviometria mitjana a la zona, que entre el 2017 i el 2021, és

⁵https://corp.ametllororigen.com/ca/agroparc-penedes/?qclid=Cj0KCQiA64GRBhCZARIsAHOLriKzwyMLN7GesMRg5hs_dA4clUEPwvrrY00WIXfEQk6ez8MxEzqorbMaAu0QEALw_wcB minut 4:22-4:30

⁶ Dades disponibles a <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=231>.

de 552 litres/m²any i el rendiment de recollida en sostres se situa al voltant del 70-80%, es requereixen d'aproximadament 34 ha de superfície de teulades per assolir aquest quantitat, xifra que supera amb escreix el total de superfície planificada a construir.

Tenint en compte que la disponibilitat d'aigua és un dels principals factors limitant per al desenvolupament de l'activitat industrial i agrícola prevista, que l'elevada despesa en aquest recurs que implica l'activitat del projecte, reconeguda pels seus propis promotors, i que la manca de dades objectives subministrades en la documentació presentada que recolzin la seva sostenibilitat des del punt de vista de l'ús i consum d'aigua, considerem que la seva implementació posaria en greu risc la disponibilitat d'aquest recurs per als veïns especialment degut a la sobre-explotació de les aigües subterrànies. Així, que el document DIE no hagi tingut en compte aquests extrems és una prova més de la seva inconsistència i insuficiència, no fa un desenvolupament previsible del pla, i no es tenen en compte els possibles impactes ambientals reals en relació a l'ús d'aquest recurs (art. 18.1.c) i e)).

2. Ambient atmosfèric del Projecte AGROPARC

Seguint en la mateixa línia, el DIE, aborda el tema de la contaminació atmosfèrica de manera poc concreta. De fet, es pot observar que el document analitza l'àmbit en el context actual, esmentant que no es superen els límits que estableix la legislació, però no fa la valoració tenint en compte tot el que s'instal·larà (pàg. 24 DIE).

Així, a la diagnosi sintètica de la pàgina 51 del DIE, a l'apartat 3. Ambient atmosfèric i Canvi Climàtic, només es tenen en consideració com a "diagnosi i aspectes a considerar" que les edificacions que s'implantaràn comptaran amb una elevada eficiència energètica per tal de reduir el seu impacte sobre el canvi climàtic. Una diagnosi que és clarament insuficient i allunyada de la realitat.

A la pàgina 17 del DIE s'analitza la ocupació i consum del sòl, tema relacionat de manera estreta amb la capacitat d'embornal i estoc de carboni associada als usos del sòl. Així, la informació de base de cobertes del sòl prové del Mapa de Cobertes del Sòl de Catalunya (MCSC v3), realitzat pel CREAF, amb informació dels anys 2005-2007. No s'entén perquè no es fa servir informació més recent, com per exemple, la del MCSC v4 (de 2009) o alternatives molt més recents disponibles, com podria ser el mapa de l'ICGC amb informació molt més actualitzada, publicat el 2020.

Tot i que el projecte no aporta informació sobre la superfície de les diferents cobertes del sòl que resultaria d'aplicar el projecte, la proposta implica la desaparició de com a mínim 9 ha de boscos i matollars a la zona de can Joncoses, de 20-30 ha majoritàriament de vinya que seran cobertes per hivernacles i panells solars, i de quantitats indeterminades de terreny (fora de can Joncoses) que passaran a estar ocupades per una biofactoria, una depuradora, dues noves granges, nous vials i accessos, etc., que necessàriament ocuparan diverses ha de sòl.

En tota aquesta superfície, que estimem en un mínim de 40 ha totals, implica la desaparició de 930.5 Mg C de Carboni emmagatzemats a la vegetació actual i una reducció en la capacitat de segrest de Carboni de 21,9 Mg C/any: 80.30 tones de CO₂eq, que suposen més d'un 20 % de les 370,90 actuals que s'estimen a la pàg. 26

del DIE. Aquests càlculs s'han realitzat donant per bones les estimes d'estocs a la vegetació i segrest de Carboni que es proporcionen a la pàg. 26 del DIE, i assumint que de les 40 ha anteriors 10 correspondran a boscos, 5 a matollar i 25 a conreus llenyosos, d'acord amb la informació qualitativa que dona el projecte. Amb una excepció, pel cas dels matollars, pels quals s'estima conservativament un segrest de 0,2 Mg C/ha, ja que valor de 0.00 que apareix a la taula és òbviament erroni.

Els sòls també tenen capacitat per segrestar (o emetre) Carboni, el qual no està considerat en el càlcul de valors actuals (pàg. 26 del DIE). El segrest o emissió de Carboni depèn de la gestió del sòl que es dugui a terme. Requerim la correcció dels valors Actuals que es donen, i l'estimació dels valors en el futur amb el canvi d'usos del sòl corresponents. Per estimar el càlcul de valors futurs s'hauria d'incloure un pla de maneig del sòl en el qual es consideri evidentment incrementar el segrest de Carboni i no l'emissió de Carboni en el cas de un maneig dels sòls inadequat.

També cal posar el focus sobre la contaminació acústica que suposarà el projecte AGROPARC. Aquesta vegada es repeteix l'anàlisi que es fa amb la contaminació atmosfèrica, en el sentit que es determina quines característiques té el sòl en l'actualitat, tant el SNU com el SUD, però no es fa l'anàlisi un cop s'hagin instal·lat les indústries previstes al SUD, així com les plaques solars i els hivernacles al SNU. La contaminació lluminosa a Catalunya es troba regulada pel DECRET 190/20015, de 25 d'agost, de desplegament de la Llei 6/2.001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn. Segons aquesta, el sòl de l'àmbit d'estudi del pla es classifica com a zona E2 (Zona de sòl no urbanitzable que admet una brillantor reduïda), i E3 (àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor mitjana. Protecció moderada), en relació a l'àmbit de Can Joncoses. Afegim, doncs, que segons l'Annex I del Decret 190/2015, *"requereixen projecte tècnic les instal·lacions d'il·luminació exterior amb flux lluminós total superior a 100 klm ubicades en zona E1 i les de flux lluminós total superior a 500 klm ubicades en E2, E3 o E4"*. Aquest projecte tècnic, ni tant sols es menciona.

A banda d'això, no es fa cap estima de les emissions de gasos d'efecte hivernacle derivades de cap de les activitats que es desenvoluparan directament a la zona del projecte, ni les derivades dels visitants (50.000 - 90.000 visitants/any depenent de la versió del document del projecte). Tampoc es mencionen els compromisos generals que adquiriria l'empresa promotora en relació a les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per exemple en relació amb el que preveu la Llei 16/2017 del Canvi Climàtic.

Per altre banda, tal i com el document menciona els gasos d'efecte hivernacle son els següents: Diòxid de carboni (CO₂), Metà (CH₄), Òxid nitrós (N₂O), Vapor d'aigua, Ozó, els halocarbons: els hidrofluorocarburs (HFC), els perfluorocarburs (PFC), l'hexafluorur de sofre (SF₆) i el trifluorur de nitrògen (NF₃).

El document només menciona estratègies per a reduir l'impacte sobre el canvi climàtic en quant a la generació de energia. Però, l'impacte de l'agricultura i ramaderia sobre CO₂, CH₄ i N₂O no es pot desestimar. El N₂O té un potencial d'escalfament global 298 vegades superior al CO₂, i el CH₄ 84 vegades superior al CO₂. L'emissió d'aquests gasos s'hauria de considerar, realitzar un càlcul de les emissions actuals i

les que s'esperarien en el futur amb el Agroparc depenent del tipus d'agricultura i ramaderia que facin.

3. Gestió de residus del Projecte AGROPARC

La gestió dels residus que generarà l'Agroparc es tracta al document DIE de manera realment insuficient. Així, a la pàgina 26 es dedica un apartat en el que s'exposa que el municipi de Gelida compta amb una deixalleria municipal, d'un sistema de recollida selectiva i que part dels residus es deriven a l'abocador de Can Mata. Això és tot.

Més endavant, a la diagnosi sintètica, s'estableix que els "aspectes a considerar" fan referència a l'abocador mencionat i que l'objectiu serà "gestionar els residus provinents de les activitats", actuant "segons criteris de l'Agència Catalana de Residus".

Tot i així, s'obvia completament que es pretén instal·lar una planta de compostatge, una planta de biogàs, que digereix els residus orgànics i els transforma en calor, aprofitat directament, o cremant-lo generant electricitat, una planta de biometà i biohidrogen, que funcionen com a combustibles per a la mobilitat associada a la implantació, i "un cicle tancat d'envasos". Totes aquestes activitats no s'analitzen en profunditat. Les plantes de compostatge i biogàs emetran emissions i residus que s'ometen en l'anàlisi, i la planta de biometà i biohidrogen s'instal·la en relació a l'ús de vehicles d'hidrogen per la mobilitat dins de l'Agroparc però, d'on els trauran?

Finalment, es planteja un cicle tancat d'envasos i es parla simultàniament de reutilització i reciclatge d'envasos. Son dos processos totalment diferents, generen emissions diferents, i no tots els materials poden ser reutilitzats o reciclats.

En el cas de reutilització, a certs països d'Europa funciona i podria ser perfectament implementat a Catalunya. Ara bé, no tots els envasos son reutilitzables, molt possiblement Ametller hauria de redissenyar els seus envasos per poder dur a terme la seva reutilització (al igual que per a que siguin reciclables). Per altre banda, hi ha envasos (que venen a ser la majoria) com els recipients per als plats precuinats els quals no son reutilitzables.

4. Biodiversitat, connectivitat ecològica i patrimoni natural

Al document del DIE manca molta informació rellevant sobre les comunitats animals i vegetals de la zona afectada pel projecte de l'Agroparc i es fan afirmacions genèriques del tipus *"la fauna de la zona té un clar caràcter mediterrani, però cal indicar que les espècies majoritàries a la zona no són les estrictament mediterrànies, sinó d'altres que tenen una distribució àmplia a Europa, és a dir, espècies d'uns requeriments prou flexibles, adaptades no estrictament a un sol tipus d'àrea climàtica"* (pàg. 28 del DIE) o *"com a espècies domèstiques els gats i els gossos poden ser més abundants i perillosos que els carnívors salvatges"* (pàg. 29 del DIE), així com, *"en principi no es tracta d'un sector d'especial importància per espècies amenaçades o d'alt interès"* (pàg. 35 del DIE). Aquestes afirmacions, que mai no van acompanyades de cap font, persegueixen menystenir el valor natural de la zona afectada pel projecte.

Es diu que hi ha “*poca presència de rapinyaires nocturns*” (pàg. 28 del DIE), quan a la zona afectada pel projecte hi cria el Duc (*Bubobubo*), l'Òliba (*Tyto alba*), el Mussol comú (*Athenenoctua*) i el Xot (*Otus scops*), així com 90 espècies d'aus reproductores, segons la versió més recent de l'Atles dels ocells nidificants de Catalunya, publicada recentment (Novembre de 2021). I, segons observacions locals, d'aquestes 90 espècies reproductores, 71 espècies són protegides, destacant l'Àguila cuabarrada (*Aquilafasciata*) catalogada amb categoria “A” i precisament el Duc (*Bubobubo*), el Picot garser petit (*Dendrocopos minor*) i el Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*), del qual se'n parla com a “visitant ocasional” (pàg. 28 del DIE) , catalogats amb categoria “B” segons el Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals. Aquesta condició d'espècies reproductores serveix, per tant, per desmentir la següent afirmació que apareix al document: “*La major part d'espècies presents a la zona hi són de pas, en migració o en dispersió*” (pàg. 28 del DIE).

El mateix passa amb algunes espècies de Quiròpters, amb categoria “C”, o altres mamífers protegits amb la categoria “A”, com la Llúdriga (*Lutra lutra*), que no es menciona al projecte però que ha estat observada (i fotografiada) a pocs metres del límit de la zona afectada pel projecte, amb certs indicis de reproducció. A part, el projecte parla de poca abundància de Teixó (*Meles meles*) o inclús no menciona mamífers com el Cabirol (*Capreolus capreolus*) o el Gat mesquer (*Genetta genetta*), tots tres amb una ampla abundància en la zona.

Pel que fa als amfibis i rèptils, el document segueix amb la seva inèrcia, menystenint ambdues classes de vertebrats amb expressions del tipus “*no destaca la varietat ni densitat d'espècies d'amfibis, els quals acostumen a viure prop de les rieres*” (pàg. 28 del DIE) o “*moltes de les espècies de rèptils s'han hagut d'adaptar a les modificacions de l'agricultura, i algunes espècies, fins i tot, gairebé depenen d'aquests ambients humanitzats*” (pàg. 28 del DIE). Així doncs, cal destacar presència d'amfibis protegits entre el barranc d'en Cristany - La Ferreria i el torrent de Can Joncoses. Són molt presents a la bassa de Can Castany (a menys de 30 m del punt de la carretera BV-2249 on es vol ubicar la rotonda d'accés a l'Agroparc), i dins el perímetre del polígon no desenvolupat de Can Joncoses. Les tres alternatives del projecte preveuen construir naus industrials en el marge esquerre del torrent de can Joncoses, just on l'any 2021 s'ha observat reineta meridional (*Hyla meridionalis*) i serp d'aigua (*Natrix maura*). En definitiva, a l'espai afectat pel projecte s'han pogut observar fins a 22 espècies d'amfibis i rèptils dels quals destaquem, les anomenades anteriorment, així com el Tòtil (*Alytes obstetricans*), la Salamandra (*Salamandra salamandra*) o el Llangardaix ocel·lat (*Timon lepidus*), el qual és nombrat pel document com a “Llangardaix comú (*Lacerta lepida*)” (pàg. 28 del DIE).

Referent a la flora, resulta especialment destacable que en cap tram del document en qüestió, es faci menció a les orquídies presents a la zona afectada pel projecte, sent aquestes fins a un mínim de 10 espècies. Tampoc s'indica la superfície dels diferents hàbitats d'interès comunitari (9340, 9540 i 3250) ni el seu estat de conservació. Pel que fa als boscos es parla “*d'algun roure al fons del barranc*” (pàg. 27 del DIE) quan en diversos sectors, i especialment a la zona de Can Joncoses, s'estan desenvolupant rouredes de roure cerrioides (*Quercus cerrioides*) bastant excepcionals en el context de l'Alt Penedès.

Per altra banda, resulten sorprenents afirmacions del tipus “*les espècies faunístiques presents són les lligades a espais oberts de conreus. En principi no es tracta d'un sector d'especial importància per espècies amenaçades o d'alt interès*” (pàg. 35 del DIE), quan tan sols fa 2 anys, a l'informe “Estat de la Natura a Catalunya 2020”, una de les principals conclusions que se'n va treure va ser que “*en els darrers 20 anys, les poblacions de vertebrats i invertebrats autòctons dels quals es tenen dades han perdut de mitjana el 25% dels seus individus*” i que “*aquesta pèrdua d'individus és superior al 30% en les d'ambients agrícoles i prats*”, sent el segon col·lectiu més afectat després de les espècies que viuen en rius, llacs i aiguamolls. A part, aquest informe “Estat de la Natura a Catalunya 2020”, també conclou que, “*la causa de fons d'aquesta pèrdua de biodiversitat és un model socioeconòmic que intensifica l'obtenció de recursos en determinades àrees i n'abandona d'altres que havien estat utilitzades de manera més sostenible*”, és a dir, en definitiva el que proposa el projecte en qüestió.

5.1 Àliga cuabarrada

Cal fer una menció especial a l'àliga cuabarrada (*Aquilafasciata*), la qual és una espècie protegida per la Directiva 79/409/CEE, pel Reial Decret 139/2011, pel Decret Legislatiu 2/2008 i pel Decret 148/1992, i que es troba en perill crític a Catalunya, on crien unes 70 parelles, i en perill al conjunt d'Europa.

A Gelida hi cria una parella, a poc més de 2 km de la zona afectada per l'Agroparc, la qual és utilitzada habitualment per aquesta i altres parelles properes per alimentar-se, ja que actualment presenta un habitat molt favorable per aquesta espècie, amb un mosaic de matollars, boscos i conreus llenyosos i una bona abundància de conills (*Oryctolagus cuniculus*), que són la principal font d'aliment de l'espècie a la zona.

Cal considerar doncs, que la mida del territori de l'àliga cuabarrada és de 50 km² en promig a Catalunya (Bosch et al. 2010, publicat a la revista *Ibis* 152: 105–117). Segons la versió més recent de l'Atlas dels ocells nidificants de Catalunya, publicat recentment (Novembre de 2021), les amenaces més importants per aquesta espècie a Catalunya són: la mortalitat per electrocució en línies elèctriques (el projecte no explicita com augmentaran aquestes de resultes de l'aprofitament fotovoltaic que es planteja), l'ofegament en basses (el projecte en proposa construir unes quantes, especialment una de grans dimensions a la zona de can Joncoses), les molèsties per lleure, l'empitjorament de l'hàbitat, l'abandonament d'activitats tradicionals i la intensificació agrària (veure Real et al. 2016, publicat a la revista *Ibis* 158: doi: 10.1111/ibi.12372).

Totes aquestes amenaces augmentarien radicalment si s'implantés el projecte de l'Agroparc, que bàsicament suposa la destrucció d'hàbitats naturals o caracteritzats per una agricultura poc tecnificada i intensificada de secà per superfícies construïdes (edificis, hivernacles, plaques fotovoltaïques, una biofactoria, una depuradora, nous vials i accessos, etc.) i augmentar-ne radicalment la freqüentació (uns 1000 treballadors diaris i 50.000 - 90.000 visitants/any depenent de la versió del document del projecte, concentrats als caps de setmana).

Pel que fa a les mesures de “*millora*” de l'hàbitat de l'àliga cuabarrada que es contemplen al projecte de l'Agroparc (pàgs. 68-71 de la MPPOUM de Gelida), aquestes són radicalment insuficients. Es planteja “*recuperar un mínim de 20 ha de*

sòls agrícoles emboscats en els últims decennis" (pàg. 70 de la MPPOUM de Gelida). Tanmateix, cal considerar que:

1. No s'explica com es faria aquesta recuperació.
2. Aquestes 20 ha corresponen quasi exclusivament a ambients que actualment ja són òptims per a l'àliga cuabarrada (bàsicament matollars, com es pot constatar simplement observant la zona a través del visor de GoogleMaps).
3. Les 20 ha es distribueixen en 12 parcel·les de dimensions molt petites (1,5 ha en promig), que no les farien operatives.
4. Les parcel·les que es "*recuperarien*" es troben entre hivernacles tecnificats, camps de plaques fotovoltaïques i zones de "*lleure*" on treballarien diàriament unes 1000 persones i que serien visitades per 50.000 - 90.000 persones l'any (200.000 segons el projecte inicial, de menors dimensions, presentat l'any 2016).
5. La major part d'aquestes hectàrees són dins el connector ecològic descrites al Pla Territorial de l'Alt Penedès (però inexplicablement no incloses al POUM de Gelida).

Aquestes consideracions deixen prou clar que el projecte de l'Agroparc no ofereix mesures serioses per evitar un impacte molt negatiu sobre l'àliga cuabarrada, tant la parella que nia a Gelida com altres parelles properes.

6. Paisatge, patrimoni cultural i ús social

L'àmbit d'actuació del projecte està considerat pel Pla Territorial Metropolità i el Pla Director de l'Alt Penedès com a Paisatge d'atenció especial del Penedès, i, en conseqüència, cal protegir-lo. Tot i així, el document DIE, dins l'anàlisi de la sensibilitat ambiental des del punt de vista paisatgístic, s'estableix que "*l'àmbit tindrà una visibilitat mitjana-baixa*" des de els nuclis de Gelida i St. Llorenç, l'AP7 i l'AVE i que això "*facilita la seva integració paisatgística*" (pàg.35 DIE), donant a entendre que, d'aquesta manera, es reduirà el seu impacte sobre el paisatge.

El Conveni Europeu del Paisatge determina que el paisatge és un element clau de benestar individual i social i la seva protecció, gestió o planificació comporten drets i responsabilitats per a tothom.

En la mateixa línia els Plans territorials estableixen que s'ha de protegir atès que es considera aquest paisatge com un actiu potencial pel que fa a l'economia, l'ús social i la qualitat ambiental. El paisatge no és només aquell que es veu des dels punts més poblats, el seu ús social està també vinculat als múltiples camins, corriols, senders que el transcorren i que, en el cas de l'àmbit de l'Agroparc, són visitats i gaudits abastament per diferents perfils de visitants.

Un d'aquests camins és el GR5, el sender dels miradors o dels Parcs Naturals, que en cas de fer-se el projecte canviaria totalment la seva fisonomia, passant a transcórrer entre hectàrees i hectàrees d'hivernacles i plaques solars, així com també de les

granges, (instal·lacions que estan situades, en el projecte, a banda i banda del camí), perdent, en conseqüència, la seva essència i identitat.

Considerem que el DIE, en la Diagnosi Sintètica, en l'objectiu «7.2 *Preservar itineraris i camins de caràcter patrimonial i cultural*» obvia el Catàleg de Camins Municipals de Gelida aprovat per l'Ajuntament de Gelida el 19 de juliol de 2016, redactat per la Oficina Tècnica de Planificació i Actuació en Infraestructures, de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona.

Es parla de camins públics existents, però únicament es mencionen el sender de gran recorregut GR5 (codi 33) i «El camí transversal que prové d'Espiells proper a la Ferreria» (codi 54), quan dins de l'àmbit ocupat pel projecte Agroparc hi ha catalogats set camins municipals:

Codi	Nom del Camí	Longitud (m)
15	Camí del darrera de Can Mata	541
33	Camí de les costes de Can Duran	3.826
36.1	Camí de Can Rimundet	2.311
36.2	Camí de Can Rimundet (ramal)	646
54	Camí de la Ferreria a la Talaia	1.337
58	Camí de Can Mata a Can Rimundet	678
59	Camí de La Siberia	537

Un cop més, observem com el DIE no s'até a la realitat física del lloc i, per tant, falta als requisits de contingut mínim de l'art. 18.1.b) de la Llei 21/2013.

7. Cicle tancat, la circularitat del Projecte AGROPARC

El projecte Agroparc, al llarg de tot el document DIE, així com a la Documentació Escrita de la MPPOUM, aclama circularitat. Tot i així, els diagrames que es presenten en les tres alternatives no són circulars. Els fluxos anomenats com a “*Emissions*”, STR i EDAR són totalment omesos. Cal que es detalli en què consisteixen i quina gestió es farà per a tancar el cicle.

La producció primària no conté un flux d'emissions, el qual s'ha omès totalment. Per tant, no s'estan considerant els gasos que el sòl emet amb l'aplicació d'inputs per a assegurar una bona productivitat, ni les emissions que genera el bestiar.

L'aplicació de compost (i altres inputs com femtes, fertilitzants, etc.) pot generar emissions tant en forma de gas com lixiviats a les aigües subterrànies i superficials. Cal que es faci un estudi de les emissions com a mínim de Nitrogen (N₂, N₂O, NH₃, lixiviats de NO₃⁻, NO₂⁻), i s'escau de sofre (H₂O, lixiviat SO₄⁻) o fòsfor.

Sobre l'origen de les seves hortalisses a la pàg.7 del DIE podem trobar que “*casa Ametller treballa, de forma directa o indirecta, 3000 ha repartides entre Catalunya, Múrcia i Almeria*” així com que el “*85% de la verdura que es comercialitza als punts de venda es produeix a les finques del Maresme*”, posant en valor que “*la immediatesa amb què arriba aquest producte, acabat de collir, als establiments és un dels punts forts del seu model empresarial*”.

The map illustrates the distribution of CitrusLife production and associated actors across Spain. The regions highlighted are Soria, Campoamor de Murcia, and Agrícola Hortelbe. Production volumes are indicated by orange pins (e.g., 800 ha, 200 ha, 150 ha) and associated actors by green pins (e.g., 560 ha, 350 ha, 250 ha). Icons represent Magatzems (warehouses) and Treballadors (workers).

Afirmen, també, que l'objectiu del projecte és “*generar un espai agroalimentari integrat, des de la producció fins el producte acabat*” (pàg.7 DIE) i veient el detall de les superfícies sorprèn en gran mesura que, si aquest és l'objectiu, la ubicació

plantejada pel projecte sigui tan allunyada de les zones on disposen de més superfície de cultius (entre 550 i 600 km de distància). Ben lluny també del model empresarial de la immediatesa (“acabat de collir”) que defensen com a punt fort del seu projecte.

D'altra banda, si bé els nombres que mostren als projectes, són escassos, i canvien substancialment del primer (2016) al segon (2021), i això ho fa difícil d'analitzar, es demostra també clarament que el projecte en cap cas és un sistema tancat “des de la producció fins al producte acabat” tal com diuen, i que té un component logístic importantíssim d'entrada de matèries primeres. Un exemple n'és la producció de vi i cava prevista a l'Agroparc:

Producció vi i cava⁷ 4.000.000 ampelles² amb un rendiment de vinya de 10.000 kg/ha, que estimen que tindran amb reg de suport (pàg.58 DIE), i, tenint en compte que el rendiment màxim permès és 12.000 kg/ha, necessiten un mínim de 450 ha de vinya.

Queda clar, doncs, que el tràmit de Pla especial urbanístic que van iniciar el 2017 en cap cas està destinat a implantar “el conjunt de l'activitat del Grup Ametller” a la finca de Can Mata, tal com s'afirma en el document (pàg.7 DIE), ja que l'activitat del grup és molt més àmplia de la que es pretén implantar a l'Agroparc, i a més està repartida al llarg del territori espanyol.

Per altra banda, per a la circularitat i el cicle tancat del projecte es planteja construir de 10 a 15 ha d'hivernacles tecnificats, però no s'aporten dades que justifiquin el requeriment de producció dins els hivernacles tecnificats. Tanmateix, crida l'atenció que tan sols es justifica la superfície d'hivernacles a instal·lar per l'adaptació a partir dels següents requeriments del POUM:

“Per tant, especialment pel que fa referència a la definició de les edificacions, semblaria que els hivernacles proposats hi tindrien cabuda sempre amb proporcionalitat al conjunt de l'explotació, o finca, com exposa el PTMB, i potenciats amb el lligam amb els sòls d'activitat, entenent que les seves externalitats es valoritzen retornant al cicle com a productes primaris.

El POUM de Gelida, estableix una regulació específica dels hivernacles, sense aprofundir en el concepte “hivernacle”, talment com ho fan tots els POUM, amb una regulació pròpia del sòl urbà, més lligada a l'edificació, que no a l'activitat primària com li correspondria.

Estableix l'ús agrari intensiu condicionat a:

4. Limitat al 5% de la parcel·la amb un màxim de 1500m² per parcel·la.

Per tant suposa un piguella d'ocupacions de 1.500 m² en parcel·les superiors a les 3 ha, distribuïdes pel conjunt de les més de 120 ha de sòl agrícola de la finca. Aquesta disposició no sembla la més adequada per les finalitats perseguides, com tampoc per una gestió racional de l'espai agrari.

⁷Valor extret del primer projecte, del 2016, en el projecte del 2021 no s'inclouen valors de producció.

En tot cas, des d'un punt de vista quantitatiu, valorant un 5% d'ocupació, la superfície total de la finca de 220 ha, majoritàriament agrícola, aguanta més de 10 ha d'hivernacles.

Així, tal com s'ha exposat, no es tracta tant de quantitat sinó de disposició.

Sembla doncs possible el seu encaix, el qual es cert que no es deriva de la protecció de la vinya, sinó de la possibilitat, a través de la producció més tecnificada, pròpia i assumida per a qualsevol activitat econòmica, no fins ara a l'agricultura, de millorar els cicles, la circularitat, de la transformació d'un recurs primari alimentari en productes elaborats.

En tot cas, cal una definició clara estratègica, segurament replicable, per permetre allotjar aquestes instal·lacions en els espais oberts, que milloren l'encaix dels sectors d'activitat, als quals ahora nodreixen" (pàg. 60 DIE).

Pertant la circularitat no justifica la presència d'aquesta activitat, només dimensionada a partir d'un requisit del POUM, dins les propietats de l'Agroparc.

Aquest extrem entra en contradicció amb l'apartat a) de l'art. 18.1 de la Llei 21/2013, ja que s'intenta justificar com a objectiu d'implantació dels hivernacles tecnificats, la circularitat del projecte i, tal com s'ha exposat, no és així. Així mateix, l'objectiu de la circularitat en sí perd el sentit en el moment en el que es demostra que el Grup Ametller no tindrà tota la seva producció a l'Agroparc, sinó que dependrà de matèries primeres que vindran de fora.

Per tot l'exposat, aquesta entitat creu fermament que el Document Inicial Estratègic és completament insuficient i deficient, ja que incompleix les exigències de l'art. 18.1 de la Llei 21/2013 en el sentit que defineix uns objectius de planificació que no són reals per tal d'imposar unes actuacions concretes, l'abast i el contingut del pla és inconsistent degut a la falta de congruència a l'hora de donar valors numèrics concrets, cosa que provoca que impossibilita un desenvolupament previsible del pla i, finalment, omet de manera conscient certs potencials impactes ambientals que s'haurien de tenir en compte com són la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica, l'impacte paisatgístic que tindrà el projecte, així com sobre la fauna i la flora de l'àmbit.

En aquesta línia, cal que en virtut de l'art. 18.4 de la Llei 21/2013, l'òrgan ambiental inadmeti la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària per raons d'invialibilitat ambiental o bé, per raons de qualitat insuficient del DIE.

QUARTA.- ESTUDI D'ALTERNATIVES DEL DIE INSUFICIENT

Tal i com s'ha mencionat a la consideració anterior, l'art. 18.1.b) de la Llei 21/2013 determina que el Document Inicial Estratègic ha de contenir "l'abast i el contingut del

pla o programa proposat i de les seves alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables".

Així, el DIE, a la seva pàgina 54, presenta la discussió d'alternatives en dos plans de reflexió:

- Intensitat dels usos en els espais oberts i relació amb els sectors d'activitat.
- L'encaix territorial. L'interès per l'àmbit de Can Joncoses.

En el primer pla de reflexió podem observar que es presenten 3 alternatives (0, 1 i 2). Si analitzem l'alternativa 0 es menciona que *"mostra una estratègia on la gestió de la producció, primària i de transformació, i la gestió d'externalitats està especialitzada, compartimentada, sense establir relacions entre els diferents processos, i especialment deixant la gestió d'externalitats a serveis tècnics externs a la implantació"*. I, seguidament declara *"respon, per tant, a la situació actual, on hi ha tres parts diferenciades"*, cosa que clarament és falsa ja que la situació actual no compta amb cap de les instal·lacions que pretén el projecte; la producció primària, usos terciaris d'agroturisme, usos hotelers, els serveis d'abastament d'aigua, energia i el sanejament d'aigües residuals, etc.

L'alternativa 1 proposa una circularitat analitzada des dels cicles de l'energia, l'aigua i les matèries, però sol·licita instal·lacions o elements complementaris als processos principals, cosa que clarament fa que aquesta alternativa sigui inviable.

Finalment, es proposa la Alternativa 2 amb una clara intenció de ser la única possible, això es veu reflectit en el moment en què el DIE dedica un anàlisi més exhaustiu a aquesta alternativa, trobant-li encaix amb els preceptes del PTMB, cosa que no fa amb les altres dues. Finalment, la justificació per la que es tria l'alternativa 2 es redueix a *"en aquest context, és més adequada l'alternativa 2, que basada en el sector primari conté els límits del sòl urbà i fa el conjunt més eficient i sostenible"*.

Cal destacar que hi manca una alternativa que analitzi les avantatges i desavantatges de no implantar el Projecte de l'Agroparc, i no s'inclou.

El segon pla de reflexió versa sobre l'encaix territorial per l'àmbit específic de Can Joncoses. El DIE presenta 3 alternatives de sostre industrial sota la idea d'implementar la circularitat dels processos i ajustar la ubicació dels polígons per preservar la connectivitat ecològica al torrent de Can Joncoses que el polígon aprovat vigent no garanteix. També es presenten 3 alternatives (0, 1 i 2).

Les figures de la pàgina 76 del DIE tornen a insistir en la preservació de la connectivitat ecològica en el sector Can Joncoses com argument per justificar la selecció de l'alternativa 2 que implica descartar un polígon aprovat i vigent i l'increment de sòl edificable en un 26% sobre terrenys adquirits com a sòl no urbanitzable, modificació que l'ajuntament de Gelida assumeix com a promotor: *"El 26% de la "La Modificació del POUM determina entorn de 90.000 m², dels quals una part substancial*

seran sota rasant, per assolir valors computables de sostre similars als actuals de Can Joncoses (69.489 m²)” (MPPOUM, pàg. 12).

Mereix especial atenció analitzar com s'estableix l'Alternativa 0 del DIE, atès que correspon al planejament vigent al municipi de Gelida. Cal destacar que el Pla parcial Urbanístic del sector Can Joncoses fou aprovat en data 4 de març de 2010 per l'Ajuntament de Gelida, posteriorment al Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, d'amfibis, tot ometent i incomplint les mesures de protecció que estableix aquest Decret Legislatiu. És especialment rellevant que a la memòria d'aquest Pla parcial Urbanístic del sector Can Joncoses s'afirmi que malgrat que el torrent perdrà la condició de connector ecològic, i que la fauna gairebé desapareixerà, l'impacte serà Moderat (pàg. 53 Informe Ambiental Pla parcial Urbanístic Sector de Can Joncoses (Núm. expedient 2008/031723/B)). Cal destacar, que les alternatives 1 i 2, que també estableixen naus industrials al mateix indret, també han d'estar subjectes al decret d'amfibis.

Un altre aspecte rellevant és el fet que les tres alternatives de localització que es proposen, i estudien, (pàg. 64 DIE) se situïn totes tres en territori de secà i en espais protegits de vinya, tenint en compte que el projecte que es vol implantar està condicionat per la presència de cultius de regadiu (verdura, hortalissa i fruita) en els que està principalment centrat el negoci del grup Ametller Origen. Aquest fet és especialment rellevant tenint en compte que un dels principals estandards del projecte és la sostenibilitat. En un context fortament marcat pel canvi climàtic i per l'escassetat d'aigua (amb llargs períodes de sequera i augment de les temperatures), i sabent que aquestes condicions s'incrementaran i acceleraran en un futur proper (segons el darrer informe de l'IPCC 2022 presentat recentment, que qualifica tota la Conca Mediterrània, i per tant Catalunya, com a una zona altament vulnerable pel benestar de les persones), esdevé de primera necessitat valorar, prèviament a la implantació de qualsevol projecte agrícola, quines són les característiques tècniques que requereix per tal de seleccionar els territoris més adequats per fer-ho.

Com a únic argument per a la selecció s'hi exposa que respon a que el projecte de *“l'Agroparc és fonamentalment agricultura, i s'ha d'implantar en un context agrícola”* (pàg.64 DIE), malgrat que el projecte acollirà tota l'activitat industrial de la firma, amb la consegüent activitat logística, mentre que només suposarà el 6,66% de la superfície agrícola pròpia (200 ha de sòl no urbanitzable a l'Agroparc en relació a les 3.000 ha totals d'Ametller, i això sense tenir en compte que la superfície conreable real encara serà inferior), al marge del producte agrícola extern que puguin adquirir.

Amb tot, aquesta part considera que el DIE no compleix la prescripció de l'article 18.1.b) de la Llei 21/2013, ja que les alternatives que es proposen no constitueixen un estudi d'alternatives real, es realitza amb intencions clares de triar l'Alternativa 2 i d'exposar unes característiques que no es corresponen amb la realitat, per tal de fer que funcioni.

Cal tenir en compte que l'avaluació d'alternatives que resulten raonables, tècnicament i ambientalment viables constitueix un dels requisits essencials de qualsevol procediment d'avaluació ambiental per tal d'assolir un elevat nivell de protecció

ambiental i promoure un desenvolupament sostenible real, (article 18.1.b) de la Llei 21/2013). A més, d'acord amb la normativa aplicable, dites alternatives han de tenir en compte l'objectiu i l'àmbit d'aplicació geogràfic del pla o programa, i també els probables efectes significatius sobre el medi ambient que derivin de l'aplicació de l'alternativa elegida (article 21.2 b) de la Llei 6/2009 i articles 5.2 c) i 20.1 de la Llei 21/2013).

En aquest sentit, la necessitat de realitzar un estudi d'alternatives acurat i real és una condició essencial per considerar plena i adequada l'avaluació ambiental d'un pla, programa o projecte, i les mancances en aquest estudi poden comportar la nul·litat de la seva aprovació, tal com s'extreu de diversos pronunciaments jurisprudencials dictats en la matèria. N'és un clar i conegut exemple la STS 4378/2015, de 27 d'octubre de 2015 (recurs núm. 2180/2014), que declarà nul el PGOU de Marbella per *"la completa falta de estudio comparativo de las alternativas raonables, técnica y ambientalmente viables, así como de la exposición de la denominada alternativa cero"*.

En el present cas, també resulta significativa la STS 7844/2012, de 30 de novembre de 2012 (recurs núm. 2482/2009), que ratificà la nul·litat de l'Acuerdo del Consejo de Gobierno de la Junta de Comunidades de Castilla La Mancha, de 18 d'octubre de 2005, que va aprovar definitivament el Proyecto de Singular Interés "Campo de Golf y Zona Comercial" a Talavera de la Reina, per no haver-se contrastat degudament l'emplaçament del projecte. Convé reproduir els següents extractes d'aquesta sentència (el subratllat és nostre):

"SEXTO.- (...) Esta fundamentación se opone a la interpretación que esta Sala Tercera vienerealizando de la citada norma básica -RD Legislativo de 1986 y Reglamento de ejecución-, todavezque venimosexigiendo, con el carácter de exigenciaesencial, que en los estudios de impacto ambiental debaincluirse un examen de las diferentesalternativas para el emplazamiento de la obra proyectada. proporcionando de este modo una perspectiva global que mejor salvaguarda los intereses generales medioambientales. Ello es así, incluso en casos, como el examinado, en que los que la sentencia indica que la ubicación elegida no comporta apenasquebranto al medioambiente, pues se desconoce si se ha realizado el necesariocontraste con otrosemlazamientosigualmenteinocuos para el medioambiente, para determinar exactamente el grado, aunque seamínimo, de afectación al medioambienteque tiene el elegido y los otrostomados en consideración y finalmenterechazados. Dicho de otro modo, la elección del emplazamientosiempre ha de ser posterior a dichocontraste de alternativas, pues sólotras el examen de las mismas se puedetenerconstancia de aquellas que son menosnocivasdesde el punto de vista medioambiental.

SÉPTIMO.- Téngase en cuenta que el Real Decreto Legislativo 1302/1986, que tiene el carácter de legislaciónbásica ex artículo 1, ya en suexposición de motivos explica que para "evitar los atentados a lanaturaleza, proporcionando una mayorfiabilidad y confianza a las decisiones que debanadoptarse, al poderelegir, entre las diferentesalternativasposibles, aquella que mejorsalvaguarde los intereses generales desdeuna perspectiva global e integrada y teniendo en cuentatodos los efectosderivados de la actividadproyectada".

Sobre estos cimientos, en concordancia y coherencia con los que establece la exposición y los artículos 4.2, 5 y 6.2 de la Directiva 85/337/CEE, el artículo 2.1.c) del Real Decreto Legislativo 1302/1986, de evaluación de impacto ambiental de tanta cita y los artículos 7, 8 y 9 del Reglamento de ejecución de aquel, aprobado por el Real Decreto 1131/1988, debe construirse la interpretación de la exigencia de alternativas sobre la ubicación o emplazamiento de lo proyectado. Ello nos conduce en este caso, como en otros anteriores que citamos en el fundamento siguiente, a estimar la infracción normativa reglamentaria invocada, porque no puede prescindirse del estudio de alternativas sobre el emplazamiento simplemente señalando que el elegido no causa perjuicio al medio ambiente. Tal conclusión sólo puede alcanzarse, insistimos, tras la comparación y el contraste que permite precisamente el estudio de alternativas.

OCTAVO.- Acorde, por tanto, con tal declaración general y en aplicación de expresado marco normativo que proporciona la norma comunitaria -Directiva 85/337/CEE, de 27 de Junio de 1985-, y la legislación básica del Estado -el RD Legislativo de 1986 y el Reglamento de ejecución de 1988-, venimos declarando, por todas, Sentencia de 19 de julio de 2004 (recurso de casación nº 3080/2001), y otras después de 27 de junio de 2007 (recurso de casación nº 8668/2003) y de 8 de septiembre de 2009 (recurso de casación nº 5194/2005) que <<Es propio de la naturaleza de Estudios de Impacto Ambiental que especifiquen las distintas alternativas de la solución adoptada. Así lo exige el artículo 5.1 y epígrafe 2 del Anexo III de la Directiva 1985/337, el artículo 2-1-b) del R.D.L. 1302/86 y los artículos 7, 8, 9 y 10 de su Reglamento aprobado por R.D. 1131/88, de 30 de septiembre. Entre las distintas alternativas se encuentran también las referentes al emplazamiento. (...) Nada de esto se ha hecho en el caso de autos. Como veíamos antes, de las razones por las que se ha decidido la instalación de la planta discutida en un sitio concreto (...) sólo sabemos la de que allí se encontraba ya construido un edificio que podría ser útil a estos efectos, lo que no sirve en absoluto de justificación para la protección de la salud humana y del medio ambiente>> (...)"

Així, exigim que es realitzi un estudi d'alternatives real i efectiu, tenint en compte els aspectes exposats, per tal que es compleixi amb l'extrem de l'art. 18.1.b) de la Llei 21/2013.

CINQUENA.- INCOMPLIMENT DELS REQUERIMENTS DE L'ACORD DE LA COMISSIÓ DE TERRITORI DE CATALUNYA RESPECTE EL PROJECTE AGROPARC ACTUAL, AIXÍ COM DE L'ANTERIOR

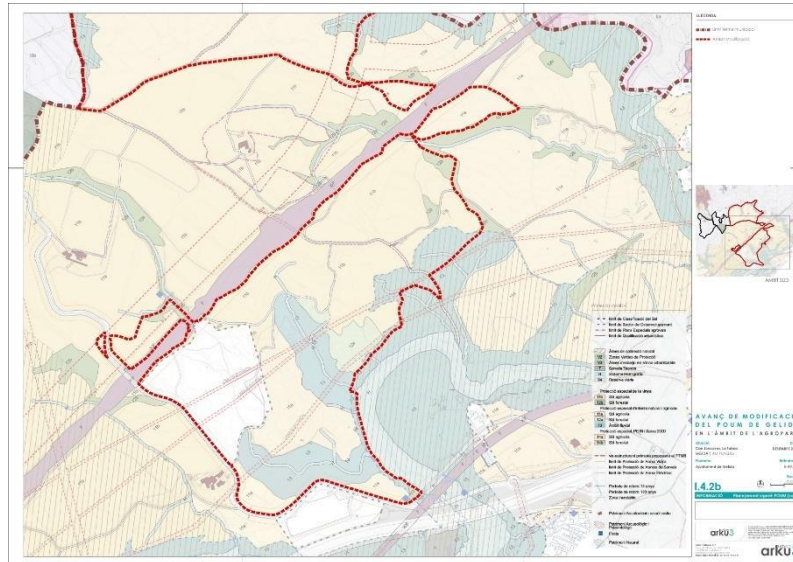
La Comissió de Territori de Catalunya, en sessió de 23 de desembre de 2021, va acordar reconèixer l'elevat interès territorial de l'Avanç de planejament per a la implantació d'un projecte d'interès territorial en els àmbits de Can Mata d'Abelló, Can Joncoses – La Talaia i Can Font d'Alzinar, al municipi de Gelida, als efectes del previst a l'article 1.14 de les Normes del PTMB, tot assenyalant requeriments bàsics dels instruments urbanístics a redactar, dels quals destaquem:

1. En relació amb la tramitació urbanística posterior que haurà de cursar el projecte, caldrà aclarir si es precisen modificacions de planejament general vigent en un o en els dos municipis inclosos en el projecte. (...) En qualsevol cas, els anàlisis que acompanyin la tramitació (...) hauran d'incloure per a una correcta caracterització de la intervenció el conjunt de sòls afectats per la proposta de manera global □ No es compleix. La MPPOUM, que forma part de la “tramitació urbanística posterior que ha de cursar el projecte” només té en compte el sòl afectat dels àmbits de Can Mata d'Abelló i Can Joncoses -La Talaia-, obviat els sòls afectats a l'àmbit de Can Font d'Alzinar, que també formen part del projecte.
2. Caldrà justificar adequadament i en detall els següents aspectes:
 - a. Integració de la proposta a nivell paisatgístic en l'entorn en el que forma part, tant en relació a les explotacions agràries plantejades com a les edificacions i intervencions proposades □ ens remetem a la consideració TERCERA.6 per il·lustrar que no es compleix.
 - b. Consideració, incorporació i correcte tractament dels requeriments mediambientals propis del lloc, en especial que la intervenció no suposi pel territori una barrera per a les connexions ecològiques que transcorren pel seu àmbit □ ens remetem a la consideració SEGONA per il·lustrar que no es compleix.
 - c. Tractament de la proposta d'incorporació de plaques fotovoltaiques dins el procediment d'autorització reglat a l'efecte □ el projecte no es para a analitzar l'encaix de les plaques en el SNU de protecció especial (Clau 11).
 - d. El correcte tractament del cicle de l'aigua i els residus □ ens remetem a la consideració TERCERA.1 i .3 per il·lustrar que no es compleix.
 - e. El respecte a les determinacions que en matèria de patrimoni s'inclouen a l'àmbit (masies, camins, etc.) □ ens remetem a la consideració TERCERA.6 per il·lustrar que no es compleix.
3. Caldrà resoldre les contradiccions del document en matèria de superfícies totals □ tal i com s'ha exposat, no es compleix.

A més, a l'apartat “II. Antecedents” de l'Acords'explica que al novembre de 2016 els Ajuntament de Gelida i Sant Vicenç d'Hortons van trametre l'avanç d'un Pla especial urbanístic en sòl no urbanitzable per a la implantació de l'Agroparc Ametller Origen, promogut per UNPASMES, SL, per tal que s'emetés informe urbanístic i territorial. En aplicació d'allò establert al PTMB i al PDTAP i la legislació urbanística vigent, en l'àmbit d'actuació proposat i per raó del seu règim jurídic (SNU), es va indicar que no resultava admissible, tal com proposava el pla, construccions destinades a l'ús industrial, “*essent únicament admissibles les construccions i instal·lacions destinades a processos productius directa i funcionalment relacionats amb la unitat o conjunt d'unitats d'explotació agrària i/o ramadera, i adequadament proporcionats a la seva capacitat productiva*”.

Així, en l'actualitat es presenta aquest nou projecte a l'àmbit de Can Joncoses (SUD), però també a Can Mata d'Abelló (SNU) i a Can Font d'Alzinar (SNU). Si bé és cert que a

Can Joncoses es preveu l'ús productiu, logístic, terciari i de serveis tècnics, no es compleix l'exigència exposada per la CTC en l'anterior projecte de que fossin únicament admissibles les construccions o instal·lacions destinades a processos d'explotació agrària i/o ramadera, adequadament proporcionats, al SNU, ja que a l'àmbit de Can Mata d'Abelló es preveuen establiments hotelers, cases de colònies, hivernacles tecnificats, una instal·lació fotovoltaica, una biofactoria– depuradora i, a l'àmbit de La Talaia, que també té part de SNU, es preveu un aparcament.

Com es pot observar al plànol 1.4.2b de la MPPPOUM, el SUD és el destacat en color blanc (sòl industrial). En canvi, la resta és SNU (sòl agrari o forestal). Així, l'aparcament que es pretén ubicar a l'àmbit de La Talaia es situa a la zona delimitada creuant les vies del Tren d'Alta Velocitat, és a dir, en Sòl Agrícola (Clau 11b).

Entre això, i la resta d'instal·lacions que es preveuen a l'àmbit de Can Mata d'Abelló, que responen a un model d'agricultura tecnificada i, en cap cas, sostenible (hivernacles i plaques solars), així com la Biofactoria – Depuradora, que res té a veure amb la producció agrícola o ramadera, es constata que el Projecte AGROPARC no respecta els requeriments efectuats per la Comissió de Territori de Catalunya, tant els de l'any 2021 com els de l'any 2016, i per tant, s'ha de replantejar tot el projecte.

SISENA.- EL COL·LECTIU BOSC VERD ES PERSONA COM A PART INTERESSADA EN EL PROCEDIMENT DE TRAMITACIÓ DE L'AVALUACIÓ AMBIENTAL ESTRATÈGICA ORDINÀRIA DE LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL POUM EN L'ÀMBIT DEL PLA PARCIAL URBANÍSTIC DE CAN JONCOSES I FINQUES CONFRONTANTS PER A LA IMPLANTACIÓ DE L'AGROPARC, AL TM DE GELIDA

Mitjançant aquest escrit, aquesta entitat es persona com a part interessada en el procediment de tramitació de l'avaluació ambiental estratègica ordinària de la Modificació puntual del POUM en l'àmbit del Plaparcial urbanístic de Can Joncoses i

finques confrontants per a la implantació del projecte AGROPARC, al terme municipal de Gelida, en virtut d'un interès legítim col·lectiu ambiental i de l'acció pública prevista en la legislació d'urbanisme.

En primer lloc, el Col·lectiu Bosc Verd és interessat com a titular d'un interès legítim col·lectiu ambiental, sobre la base de l'article 4.1.c de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPAC) quan considera persones interessades "aquelles els interessos legítims, individuals o col·lectius, de les quals poden resultar afectats per la resolució i es personin en el procediment". Així mateix, l'art. 2.2.a de la Llei 27/2006, que transposa a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/4/CE i la Directiva 2003/35/CE relatives a la participació del públic i accés del públic a informació ambiental, estableix que són persones interessades tota persona física o jurídica que compleixi amb alguna de les circumstàncies previstes a l'art. 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre (actualment, l'esmentat article 4 de la LPAC).

En termes semblants, l'art. 2.5 del Conveni internacional d'accés a la informació, participació pública i accés a la justícia en medi ambient, de 25 de juny de 1998, (conegut com a Conveni d'Aarhus) fa la següent definició de "públic interessat": "el públic que resulta o pot resultar afectat per les decisions adoptades en matèria ambiental o que té un interès a invocar en la presa de decisions. A l'efecte d'aquesta definició, es considera que tenen tal interès les organitzacions no governamentals que treballen a favor de la protecció del medi ambient i que compleixen els requisits exigits pel dret intern".

La jurisprudència constitucional i del Tribunal Suprem ha reconegut que són titulars d'interessos legítims col·lectius les persones jurídiques sense ànim de lucre que tenen per finalitat estatutària la defensa de tals interessos legítims col·lectius (com el medi ambient) de manera que el resultat del procés comporti algun efecte positiu (benefici) o negatiu (perjudici) a aquestes finalitats estatutàries de protecció del medi ambient. Entre d'altres, la STC 34/1994, de 31 de gener, destaca que "resulta evident que una associació amb finalitats de defensa de la naturalesa i del món animal té un interès legítim i personal en velar pel correcte exercici de la potestat administrativa".

En el cas que ens ocupa, la nostra entitat reuneix els tres requisits esmentats. Primer, és una associació i, per tant, una entitat sense ànim de lucre. En segon lloc, té com a finalitats socials la defensa i preservació del medi ambient al territori de l'Alt Penedès, i tercer, podria resultar afectat o beneficiat per la resolució que es pugui dictar en el present procediment.

Per tot l'exposat, aquesta entitat té condició d'interessada en tant que l'interès legítim col·lectiu que defensa -la defensa del patrimoni natural i ambiental a les comarques del Penedès-, podria resultar afectat per les resolucions que es dictin en el present procediment. Tanmateix, l'associació està legitimada, segons l'article 23 de la Llei 27/2006, per a exercir l'acció popular regulada a l'article 22 de la mateixa llei, en tant que (i) s'ha constituït legalment com a mínim dos anys abans de l'exercici d'aquesta acció i porta exercint de forma activa les activitats necessàries per a assolir els fins previstos en els seus estatuts; i (ii) segons els seus estatuts desenvolupa la seva activitat en un àmbit territorial afectat per dita actuació.

I, en segon lloc, el Col·lectiu Bosc Verd també som part interessada en virtut de l'acció pública prevista en la legislació d'urbanisme (arts. 5 i 62 del Reial Decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Sòl i Rehabilitació Urbana i art. 12 Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme).

Per tant, cal que es respectin els drets que emparen aquesta entitat com a interessada i, d'acord amb l'art. 53.1 a) LPAC, sol·licitem conèixer l'estat de la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària de l'avanç de la Modificació puntual del POUM en l'àmbit del Pla parcial urbanístic de Can Joncoses i finques confrontants per a la implantació del projecte AGROPARC, al terme municipal de Gelida, així com tenir accés a l'expedient i a tots els documents que s'hi continguin. Tanmateix, d'acord amb l'art. 40.1 LPAC, sol·licitem que se'ns notifiquin totes les resolucions i actes administratius que se'n derivin.

Per tot l'exposat,

SOL·LICITO: Que tenint per presentat aquest escrit en temps i forma, s'admeti a tràmit, i s'acordi:

1. L'òrgan ambiental, en virtut de l'article 18.4 a) i b) de la Llei 21/2013, inadmets la sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària de l'avanç de la Modificació puntual del POUM en l'àmbit del Pla parcial urbanístic de Can Joncoses i finques confrontants per a la implantació del projecte AGROPARC, al terme municipal de Gelida, per les raons l'exposat en aquestes consideracions.
2. Es tinguin per formulades aquestes consideracions, amb l'objecte que es tinguin en compte en el procediment de referència, especialment en la resolució del mateix.
3. Reconèixer a la Col·lectiu Bosc Verd com a part compareguda i interessada en el procediment d'avaluació ambiental estratègica ordinària de la Modificació puntual del POUM en l'àmbit del Pla parcial urbanístic de Can Joncoses i finques confrontants per a la implantació del projecte AGROPARC, al terme municipal de Gelida.
4. D'acord amb la condició d'interessada d'aquesta part, es procedeix a trametre la informació sol·licitada sobre el projecte, ara i en el futur, i se'ns notifiquin totes les resolucions i actes administratius que se'n derivin.

Gelida, 10 de març de 2022

Signat,

Presidenta del Col·lectiu BoscVerd